

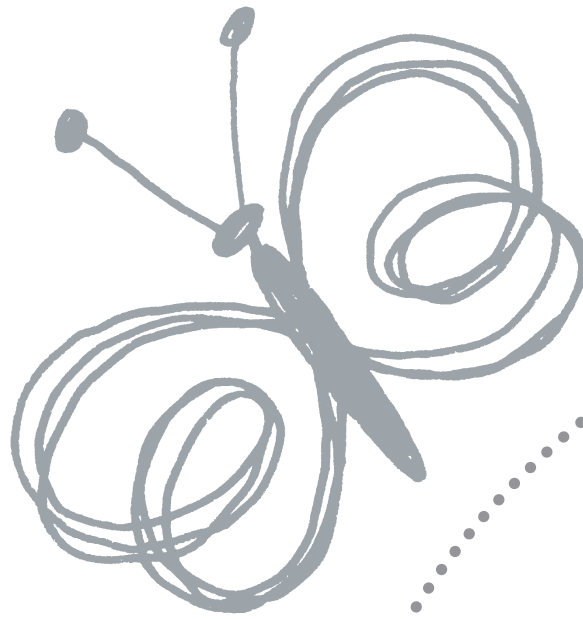

SWIS-H

STATEWIDE INFANT
SCREENING - HEARING

اختلال شنوایی و نوزاد شما: قدم بعدی

یک منبع اطلاعات برای خانواده‌ها در نیوسات ویلز

یک ابتکار غربالگری اطفال در سراسر ایالت نیوسات ویلز - شنوایی (SWIS-H)

**NSWKIDS
+FAMILIES**

NSW
GOVERNMENT

Health

NSW Kids and Families
Miller Street 73
North Sydney NSW 2060
تلفن: 9391 9483 (02)
www.kidsfamilies.health.nsw.gov.au

حق چاپ این کار محفوظ است. تکثیر تمام یا بخشی از آن با ذکر منبع منظور اهداف آموزشی مجاز است. تکثیر آن منظور کاربرد تجاری یا فروش مجاز نیست. برای تکثیر منظور اهدافی غیر از اهداف مذکور بالا، اجازه کتبی از NSW Kids and Families مورد لزوم است.

© NSW Kids and Families 2014
ISBN: 978-1-76000-247-3
SHPN: (NKF) 150423

برای دریافت نسخه‌های بیشتری از این نشریه با مرجع زیر تماس بگیرید:

Better Health Centre – Publications Warehouse
Locked Mail Bag 5003
Gladesville NSW 2111
تلفن: 9887 5450 (02)
فاکس: 9887 5452 (02)

کپی‌های بیشتری از این نشریه را می‌شود از وب سایت NSW Kids and Families (بچه‌ها و خانواده‌های نیو سات ویلز) دانلود کرد:
www.kidsfamilies.health.nsw.gov.au

فهرست مطالب

چگونه باید از این منبع استفاده کنم؟	بخش ۱
قدمهای بعدی برای نوزاد شما	بخش ۲
شنوایی و اختلال شنوایی	بخش ۳
سوالاتی که اغلب پرسیده می شود	بخش ۴
ارتباط برقرار کردن با نوزادتان	بخش ۵
مداخله زود هنگام	بخش ۶
پشتیبانی	بخش ۷
بلوکهای سازنده	بخش ۸
منابع و اطلاعات بیشتر	بخش ۹

خدمات شنوایی سنجی تشخیصی SWIS-H از طریق سه بیمارستان عالی کودکان ارائه می‌شود که مراکز مراقبت حاد در سه شبکه خدمات پزشکی کودکان هستند که سراسر ایالت را می‌پوشانند. برای کمک به انتخاب مداخله مناسب، نوزادان مورد ارزیابی تشخیصی شنوایی سنجی و همچنین، ارزیابی پزشکی قرار می‌گیرند. طرح کمک به سفر SWIS-H بمنظور بازپرداخت هزینه سفر به والدینی ایجاد شد که در فاصله قابل ملاحظه‌ای از یک بیمارستان مخصوص کودکان زندگی می‌کنند.

پس از تشخیص، نوزادان بسته به مقدار اختلال شنوایی، تشخیص بخصوص پزشکی و ترجیحات والدین به خدمات مداخله مناسب ارجاع می‌شوند.

هر منطقه بهداشت محلی حداقل یک هماهنگ کننده SWIS-H دارد که مسئول اجرا و اداره کردن برنامه غربالگری در همه تسهیلات منطقه است. این الگو به هماهنگ کنندگان SWIS-H انعطاف پذیری لازم را می‌دهد تا نیازهای منحصر به فرد منطقه بهداشت محلی را بر آورند. هماهنگ کنندگان SWIS-H رویکردهای نوآورانه‌ای مثل قرارداد سرویس با بیمارستانهای خصوصی و استخدام غربالگران اختصاصی برای برآوردن نیازهای محلی (مثل جمعیت‌های بومی و با تنوع فرهنگی و زبانی) را اتخاذ کرده‌اند تا حداکثر پوشش غربالگری را حتمی کنند. بخش غربالگری برنامه شامل آزمایش کردن همه نوزادان نیو سات ویلز با استفاده از تکنولوژی Automated Auditory Brainstem Response (AABR) (پاسخ صوتی اتوماتیک پایه مغز) می‌باشد. اگر نوزادان نتیجه مطلوب در آزمایش شنوایی نداشته باشند، برای ارزیابی تشخیصی شنوایی سنجی ارجاع می‌شوند. بروشورهایی که برنامه SWIS-H را برای والدین / سرپرستان توضیح می‌دهند به انگلیسی و ۲۵ زبان قومی، به شکل کاغذی و از طریق وب سایت اداره بهداشت نیو سات ویلز موجود است.

اختلال شنوایی و نوزاد شما: قدم بعدی. یک منبع اطلاعات برای خانواده‌ها در نیو سات ویلز بعنوان بخشی از برنامه غربالگری اطفال در سراسر ایالت - شنوایی (SWIS-H) تهیه شد تا به والدین در مورد چالشهایی که با آن روبرو می‌شوند وقتی می‌فهمند نوزادشان اختلال شنوایی دارد کمک کند.

برنامه غربالگری اطفال در سراسر ایالت - شنوایی (SWIS-H)

هدف برنامه غربالگری اطفال در سراسر ایالت - شنوایی (SWIS-H) این است که همه اطفالی را که با اختلال قابل توجه شنوایی دائم و دو طرفه در نیو سات ویلز متولد می‌شوند تا سه ماهگی آنها شناسایی کند، و آن بچه‌ها بتوانند تا شش ماهگی به مداخله مناسب دسترسی داشته باشند. شناسایی از طریق آزمایش عمومی شنوایی همه نوزادان انجام می‌شود.

تکنولوژی لازم برای تشخیص مشکلات شنوایی در دوره نوزادی موجود است. با توجه به اینکه پژوهش نمایانگر این است که مداخله تا شش ماهگی ممکن است به تکامل بهینه گفتار و زبان و به حد اقل رساندن نیاز به آموزش ویژه مداوم منجر شود، شناسایی و مداخله زود هنگام امر مهمی است.

بخش ۱: چگونه باید از این منبع استفاده کنم؟

این منبع چیست؟

این منبع، اطلاعات اولیه‌ای را ارائه می‌دهد که وقتی اختلال شنوایی برای اولین بار در نوزاد شما تشخیص داده می‌شود برای شما مفید خواهد بود. به تدریج که زمان می‌گذرد، شما متخصصین دیگر و والدین کودکانی که اختلال شنوایی دارند را خواهید دید که به دانش شما اضافه می‌کند.

هدف از این منبع این نیست که همه پاسخها را به شما بدهد، بلکه رهنمودی است در این مراحل اولیه.

وقتی شما به قرار ملاقاتتان با Australian Hearing (شنوایی استرالیا) می‌روید، منبع دیگری به نام گزینه‌ها به شما داده خواهد شد. آن منبع، در مورد منابع آموزشی، سمعک‌ها و گزینه‌های ارتباطی به شما اطلاعات خواهد داد.

بخشهای منبع

این منبع دو بخش دارد:

- بخش اصلی منبع حاوی اطلاعات مربوط به اختلال شنوایی است که در ماههای آینده به آن نیاز خواهید داشت.
- صفحه‌های کوچکتر، در کیسه پلاستیکی، برای شما است که در سابقه بهداشت شخصی کودکان بگذارید.

محتوی

بخش اصلی منبع برای شما است که در منزل نگه دارید و پر از اطلاعاتی است در باره:

- شنوایی و اختلال شنوایی
- متخصصینی که ممکن است ببینید
- چگونه می‌توانید بانوزادتان ارتباط برقرار کنید
- از کجا می‌توانید اطلاعات بیشتری به دست بیارید
- واژه‌هایی که ممکن است نیاز به دانستن آن داشته باشید

در این پوشه بخشهایی به هر یک از این مطالب اختصاص داده شده است. این اطلاعات از سوالات مشترکی که والدین بعد از کشف اختلال شنوایی در کودکان می‌پرسند گردآوری شده است.

راهنمایی و پشتیبانی از والدین

دیگر

این منبع با همکاری والدینی که کودکانشان اختلال شنوایی دارند تهیه شده است. این والدین، تجربیات و اندرزهایشان را در سراسر این منبع با شما در میان خواهند گذاشت.

بخش ۸: بلوکهای سازنده شامل یک رهنمود پدر و مادر به پدر و مادر است که توسط والدین کودکی که اختلال شنوایی دارد برای والدین دیگر نوشته شده است.

چگونه باید از این منبع استفاده کنم؟

سابقه شخصی بهداشت، "کتاب آبی"

این صفحات جاهای خالی دارند که شما باید پر کنید.

- اطلاعات مربوط به تشخیص - این قسمت باید توسط شنوایی شناس تشخیص دهنده نوزاد شما پر شود. این قسمت حاوی اطلاعات ویژه مربوط به شدت اختلال شنوایی در هر گوش و توصیه‌های مربوطه می‌باشد.
- متخصصان - در این قسمت جا برای شما هست تا نام و جزئیات تماس با متخصصینی را که کودکان را درمان می‌کنند بنویسید.
- تقویم برنامه ریزی - این راه خوبی است برای اینکه همه وقتی ملاقاتی را که کودکان باید در همه سال در آن حاضر شود پیش چشم بگذارید.
- جدول هزینه‌های وقت ملاقاتها - این راه خوبی است برای ردیابی هزینه‌های پزشکی و سایر خدمات مربوط به اختلال شنوایی نوزادتان. بیشتر خدمات شنوایی سنجی رایگان هستند.
- مداخله زود هنگام - این سیاهه‌ای است برای کمک به شما تا سرویس مداخله زود هنگامی را که مناسب نوزاد شما است پیدا کنید.

صفحه‌های کوچکتر، در کیسه پلاستیکی، برای شما است که در سابقه بهداشت شخصی کودکان، "اولین سابقه بهداشتی من" بگذارید.

سابقه بهداشت شخصی، "اولین سابقه بهداشتی من" حاوی اطلاعاتی در باره همه جنبه‌های بهداشت کودک شما است و سابقه رشد او از تولد تا سن مدرسه می‌باشد و حاوی اطلاعات مربوط به معاینات بهداشتی است که در مراحل مختلف رشدش مورد لزوم است.

صفحاتی که برای شما است تا در سابقه بهداشت شخصی کودکان بگذارید، مختص تشخیص اختلال شنوایی او است.

سابقه بهداشت شخصی را باید به هر قرار ملاقاتی که برای کودکان می‌روید با خود ببرید. این شامل قرارهای ملاقات با دکترهای عمومی، پزشکان متخصص و سایر متخصصین بهداشت می‌باشد.

بخش ۲: قدمهای بعدی برای نوزاد شما

در شنوایی استرالیا، یک شنوایی شناس مجرب کودکان شما را خواهد دید و بطور مشروح در باره شنوایی کودکان با شما صحبت کرده و اطلاعات بیشتری در باره خدمات مداخله زود هنگام ارائه خواهد داد. شنوایی استرالیا در سالهای آینده به ارزیابی شنوایی کودک شما ادامه خواهد داد. شنوایی شناس شما در شنوایی استرالیا یک کتابچه به نام CHOICES (گزینه‌ها) به شما خواهد داد.

این صفحه‌ها طوری طراحی شده‌اند که شما بتوانید اطلاعات مربوط به تشخیص اختلال نوزادان و مشخصات متخصصان مختلفی را که تیم مراقبت بهداشتی نوزاد شما را تشکیل می‌دهند به وضوح بنویسید. این صفحه‌ها شامل یک تقویم برنامه ریزی سالانه برای وقت‌های ملاقات، یک جدول وقت‌های ملاقات و هزینه‌ها، و یک فهرست خدمات مداخله زود هنگام می‌باشند.

متخصصین دیگری که ممکن است به آنها ارجاع شوید

۱. شنوایی استرالیا (Australian Hearing)

شنوایی استرالیا خدمات جامع شنوایی را برای بچه‌ها (تا سن ۲۶ سالگی) ارائه می‌دهد. شنوایی استرالیا یک برنامه خدمات مربوط به امراض کودکان دارد که هدف آن پشتیبانی از کودکان ناشنوا و آنها که اختلال شنوایی دارند و خانواده‌های آنان است تا رشد گفتاری، آموزشی و ارتباطی هر کودک بهینه سازی شود. خدماتی که شنوایی استرالیا ارائه می‌دهد از جمله عبارتند از:

- تحت نظر گرفتن شنوایی کودکانی که با اختلال شنوایی ارجاع می‌شوند
- نصب کردن و به روز آوردن آخرین دستگاههای تکنولوژی

آزمایشهای امروز تایید کرده‌اند که نوزاد شما تا حد قابل ملاحظه‌ای اختلال شنوایی دارد. ممکن است لازم باشد که شما در ماههای آینده در چند وقت ملاقات با چند متخصص مختلف حاضر شوید.

شنوایی شناس شما به شما خواهد گفت که آنها کیستند و در صورت لزوم برای اینکه شما آنها را ببینید ترتیبات لازم را خواهد داد.

هر یک از آن متخصصان اطلاعات بیشتری در باره اختلال شنوایی نوزادان به شما خواهد داد.

بعضی وقتها ممکن است حس کنید که در اطلاعات غرق شده‌اید. این نشریه راهنمودی است که توضیح می‌دهد چه کسانی را در یکی دو ماه آینده ممکن است ببینید.

قدمهای بعدی که باید بردارید شامل نوشتن همه اطلاعات مربوط به تشخیص اختلال نوزادان است. این اطلاعات را می‌توانید روی صفحات کوچکتری که برای گنجاندن در سابقه بهداشت شخصی نوزادان تهیه شده‌اند ثبت کنید.

۲. پزشک متخصص کودکان یا دکتر عمومی

خیلی از نوزادان و کودکان را پزشک متخصص کودکان یا دکتر عمومی خودشان خواهد دید.

شما می‌توانید در باره اختلال شنوایی نوزادان با دکتر عمومی خودتان صحبت کنید و او می‌تواند برای تحقیق بیشتر و اداره کردن دلایل اختلال شنوایی و مسایل مربوطه در صورت لزوم، شما را به یک پزشک متخصص کودکان یا جراح گوش و حلق و بینی ارجاع کند.

یک پزشک متخصص کودکان دکتری است که در بهداشت کودکان تخصص دارد و می‌تواند سلامتی کلی و پیشرفت تکاملی، از جمله گفتار نوزاد را بطور مرتب و مداوم چک کند. او همچنین می‌تواند یک نامه ترخیص برای شنوایی استرالیا به شما بدهد که در آن قید کند هیچ نگرانی پزشکی برای گذاشتن سمعک وجود ندارد.

این دکترها هر دو می‌توانند در باره دلایل اختلال شنوایی صحبت کنند و تحقیقات مربوطه را ترتیب دهند یا شما را به یک کلینیک تخصصی ارجاع کنند. بعضی از آزمایشها (مثلاً برای عفونت) برای اینکه واقعاً مفید باشند باید در ماه اول زندگی انجام شوند. آزمایشهای دیگر (مثلاً برای دلایل ژنتیکی) را می‌توان بعداً انجام داد.

۳. گروه پشتیبانی شنوایی

هدف خدمات پشتیبانی شنوایی (شبکه بیمارستان کودکان سیدنی (Randwick))، بخش شنوایی شناسی بیمارستان جان هانتز و مرکز ناشنوایی (شبکه بیمارستان کودکان سیدنی (Westmead)) این است که دسترسی آسان به تخصص‌هایی را که ممکن است برای شناسایی دلایل احتمالی اختلال شنوایی کودکان لازم باشد برای خانواده‌ها فراهم کنند.

برای آگاهی بیشتر لطفاً با این مراجع تماس بگیرید:

- سرویس پشتیبانی شنوایی (شبکه بیمارستان کودکان سیدنی (Randwick)) شماره 9382 1297 (02)
- بخش شنوایی شناسی بیمارستان جان هانتز، شماره 4921 3548 (02)
- یا
- مرکز ناشنوایی (شبکه بیمارستان کودکان سیدنی (Westmead))، شماره 9845 2139 (02)

۴. مشورت گوش و حلق و بینی

هر کودکی که اختلال شنوایی قابل ملاحظه دارد باید از یک متخصص گوش و حلق و بینی وقت ملاقات بگیرد.

پزشک متخصص گوش و حلق و بینی می‌تواند یک نامه تأییدیه برای شنوایی استرالیا نیز به شما بدهد که در آن قید کند هیچ نگرانی پزشکی برای گذاشتن سمعک وجود ندارد.

۵. مددکاری اجتماعی

یک مددکار اجتماعی در دسترس است تا مشاوره، طرفداری و پشتیبانی، هم در سطح احساسی و هم در سطح عملی ارائه دهد.

یک مددکار اجتماعی می‌تواند به شما و خانواده تان در پردازش بعضی احساساتی که ممکن است در حال حاضر داشته باشید کمک و پشتیبانی کند و همچنین می‌تواند کمکتان کند تا خدمات پشتیبانی و مداخله را برای فرزندتان پیدا کنید. بخش ۷: پشتیبانی را ببینید.

اختلال شنوایی و نوزاد شما: قدم بعدی

سوالاتی برای شنوایی شناس

- فرزند من تا چه حد شنوایی دارد؟
سطح شنوایی کودک من چگونه به مهارت‌های روزمره شنوایی مربوط می‌شود؟
معنی این واژه‌ها چیست: sensorineural (حسی-عصبی)، Conductive (رسانا)، mixed (مخلوط)، mild (ملایم)، severe (شدید)، profound (عمیق)، auditory neuropathy spectrum disorder (اختلال طیف نوروپاتی شنوایی)؟
آیا این اختلال دائمی است؟ آیا باید آزمایش‌های دیگری را انجام دهید؟
هر چند وقت یکبار باید شنوایی کودکم را آزمایش کنم؟
آیا می‌توانید بگویید که اختلال شنوایی بدتر خواهد شد یا تغییر خواهد کرد؟
- آیا میزان اختلال شنوایی در هر دو گوش یکسان است؟
اختلال شنوایی چگونه روی گفتار و تکامل زبانی فرزندم اثر خواهد گذاشت؟
آیا کودک من به سمعک نیاز دارد؟ آیا کودک من به سمعک برای هر دو گوش نیاز دارد؟
آیا کودک من برای همیشه به سمعک نیاز خواهد داشت؟
هزینه سمعک چقدر خواهد بود؟
با سمعک، کودک من چه خواهد شنید؟
آیا کودکم باید در همه مواقع سمعک به گوش داشته باشد؟
هر چند وقت یکبار باید سمعک عوض شود؟
- آیا سمعک‌ها به قطعات جدید نیاز خواهند داشت؟
اگر کودکم سمعک را نگذارد چه کار باید بکنم؟
آیا دستگاه کاشته در حلزون گوش گزینه‌ای برای کودک من هست؟
برای کمک گرفتن در مورد شنوایی فرزندم به چه جای دیگری می‌توانم بروم؟
از چه راه‌های دیگری می‌توانم به کودکم کمک کنم؟
سمعک‌ها چه شکلی هستند؟
یک دستگاه کاشته در حلزون گوش به چه شکل است؟
اگر کودک من عفونت گوش بگیرد چه خواهد شد؟

اقتباس از جزوه "سوالات شنوایی شناس"، اداره بهداشت و خدمات انسانی، مرکز کنترل بیماری، امریکا

تیم مراقبت بهداشتی کودک شما

مددکاران اجتماعی

کار مددکاران اجتماعی SWIS-H در ارتباط به تندرستی احساسی و اجتماعی خانواده‌ها بعد از تشخیص اختلال شنوایی در یک نوزاد است. مددکاران اجتماعی می‌توانند با خانواده‌ها برای سنجش نیازهای پشتیبانی همکاری کنند و به آنها مشاوره، آموزش، اطلاعات و کمک در دسترسی به خدمات و منابع ارائه دهند.

گفتار درمان‌ها

گفتار درمان‌ها در سنجش همه شکل‌های برقراری ارتباط در نوزادان و کودکان بزرگتر آموزش دیده‌اند. آنها می‌توانند بگویند که گفتار یک کودک بطور طبیعی پیشرفت می‌کند یا نه. گفتار درمان برنامه‌هایی را برای والدین نیز در مورد اینکه چگونه می‌توانند گفتار و مهارت‌های زبانی فرزندشان را بهتر کنند اداره می‌کند.

معلمین ناشنوایان یا آنها که اختلال

شنوایی دارند

یک معلم ناشنوایان معلمی است که دوره آموزش عادی تربیت معلم را گذرانده و بعد برای کمک به نوزادان و کودکانی که اختلال شنوایی دارند آموزش اضافی دیده است. همه برنامه‌های مختلف، مداخله زود هنگام برای کودکان ناشنوا، معلمین ناشنوایان را در دسترس دارند تا به نوزادانی که اختلال شنوایی تازه در آنها تشخیص داده شده است و خانواده‌های آنان کمک کنند.

متخصصین چشم (Ophthalmologists)

چشم پزشکان دکترهایی هستند که در شرایط و بیماری‌های چشم تخصص دارند. توصیه می‌شود که چشم همه کودکانی که اختلال شنوایی دارند توسط یک چشم پزشک چک شود. گاهی از اوقات، ناشنوایی با مشکلات چشمی همراه است.

متخصصین ژنتیک

متخصصین ژنتیک دکترهایی هستند که برای راهنمایی کردن در مورد ماهیت و ارثی بودن شرایط بخصوصی که ممکن است ناگهان یا مکرراً در خانواده‌ها پیدا شود آموزش ویژه دیده‌اند. خیلی از انواع ناشنوایی سابقه ژنتیکی دارند.

متخصصین اطفال

متخصصین اطفال دکترهایی هستند که در مدیریت مشکلات دوران کودکی آموزش ویژه دیده‌اند. خیلی از نوزادان در بدو تولد توسط یک متخصص اطفال معاینه می‌شوند. متخصص اطفال هر مشکل دیگری را که ممکن است شناسایی شود پیگیری کرده و به تحت نظر گرفتن پیشرفت کودک در همه جنبه‌های رشدش کمک می‌کند.

متخصصین زیادی هستند که ممکن است بخشی از تیم مراقبت بهداشتی فرزند شما را تشکیل دهند.

جا برای نوشتن جزئیات تماس با متخصصان کودکان در صفحه‌های سابقه بهداشت شخصی گذاشته شده است.

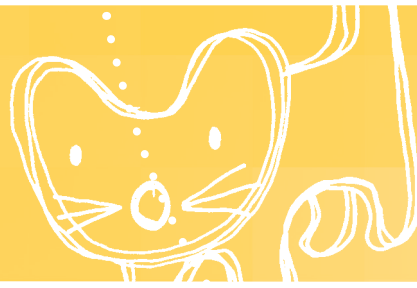
شنوایی شناس‌ها

شنوایی شناس‌ها متخصصین بهداشت هستند که اختلالات مربوط به شنوایی و حفظ تعادل را شناسایی و ارزیابی می‌کنند و مدیریت آنها را برای افراد در همه سنین فراهم می‌نمایند. آنها به بیماران و خانواده‌های آنان مشاوره عرضه می‌کنند. آنها برنامه‌ها و خدمات مربوط به اختلالات شنوایی را اداره و نظارت می‌کنند. شنوایی شناس‌ها اغلب جزئی از یک تیم بزرگ متخصصان هستند که با شنوایی یا اختلالات مربوط به آن سر و کار دارند.

متخصصین حلق و گوش و بینی

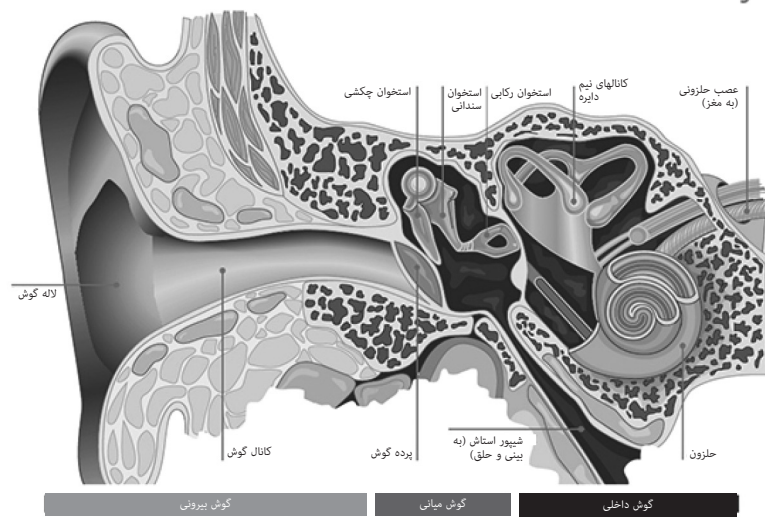
(Otolaryngologists)

متخصصین گوش و حلق و بینی دکترهایی هستند که در مورد اختلالات گوش یا حلق یا بینی آموزش ویژه دیده‌اند. آنها در موارد لازم عمل‌های جراحی را انجام می‌دهند و می‌توانند در مورد بیماری‌های مداوم گوش میانی راهنمایی کرده و آن را درمان کنند. بعضی از متخصصین گوش و حلق و بینی کاشتن دستگاه در حلزون گوش را در کودکانی که گمان می‌رود از آن بهره خواهند برد نیز انجام می‌دهند.

بخش ۳: شنوایی و اختلال شنوایی

طرز کار گوش

Australian Hearing www.hearing.com.au/how-we-hear/

گوش داخلی

در ارتباط با شنوایی، مهمترین قسمتهای گوش داخلی، حلزون و عصب حلزونی هستند. حلزون ساختار پیچیده‌ای است که حاوی سلولهای ریز مویی و مایعات است. وقتی صدا می‌آید، سلولهای مویی واکنش می‌کنند و پیامهای عصبی را از طریق عصب حلزونی به مغز می‌فرستند. وقتی مغز پیامی را دریافت می‌کند ما می‌فهمیم که صدایی را شنیده‌ایم.

گوش میانی

گوش میانی شامل پرده گوش، سه استخوان کوچک به نام استخوانچه‌ها و شیپور استاش می‌باشد. کار شیپور استاش این است که حتمی کند که فشار هوا در داخل گوش میانی با فشار هوا در خارج از پرده گوش مساوی باشد.

وقتی صدا از کانال گوش عبور می‌کند باعث می‌شود که پرده گوش مرتعش شود و در اثر این ارتعاش، استخوانهای کوچک (استخوانچه‌ها) هم حرکت می‌کنند. آخرین استخوان کوچک که استخوان رکابی نامیده می‌شود روی غشایی که به ساختاری به نام حلزون منتهی می‌شود فشار می‌آورد. حلزون در گوش داخلی است.

ساختار و عملکرد گوش

شنوایی یکی از پیچیده ترین سیستمهای بدن انسان است.

گوش از طریق یک سری واکنشهای زنجیره‌ای امواج صوتی را به پیامهای برقی تبدیل می‌کند.

سپس مغز این پیامها را به صورت صداهای بخصوص تشخیص می‌دهد.

گوش سه بخش عمده دارد.

گوش بیرونی

گوش بیرونی از لاله گوش (قسمتی که می‌توانیم ببینیم) و کانال گوش تشکیل شده است. صدا از کانال گوش عبور کرده و باعث می‌شود که پرده گوش به ارتعاش درآید.

دائمی باشد. نمونه‌های آن عبارتند از:

- عدم وجود یا نقص استخوانهای گوش
- عدم وجود یا شکل نادرست کانال گوش (انسداد مجرا، تنگی مجرا، بدشکلی گوش)

- آسیب در اثر تماس با ویروسهای بخصوصی مثل سیتومگالوویروس (CMV) یا سرخجه
- عوامل ناشناخته

نوع اختلال شنوایی که کودک شما دارد بستگی دارد به اینکه کدام قسمت گوش تحت تاثیر قرار گرفته است. سه نوع اختلال وجود دارند: اختلال حسی-عصبی، اختلال رسانا، و اختلال مخلوط.

اختلال رسانا

اختلال شنوایی مخلوط

داشتن ترکیبی از هر دو اختلالات رسانا و حسی-عصبی امکان پذیر است. این به نام اختلال شنوایی مخلوط شناخته می‌شود.

اختلال شنوایی رسانا وقتی پیش می‌آید که مشکلی در گوش بیرونی یا میانی وجود دارد و صدا نمی‌تواند به بلندی کافی به گوش داخلی برسد.

بعضی از نمونه‌های اختلال شنوایی رسانا که اغلب موقتی است عبارتند از:

- انسداد کانال گوش با موم گوش
- عفونت گوش میانی
- پارگی پرده گوش

بعضی وقتها اختلال رسانا نیز می‌تواند

اختلال حسی-عصبی

اختلال شنوایی حسی-عصبی شامل آسیب یا نقص گوش داخلی (حلزون یا عصب شنوایی) است. این نوع اختلال شنوایی معمولاً دائمی است. این اختلال ممکن است در بدو تولد وجود داشته باشد یا بعداً به وجود بیاید (در اثر عفونتهای شدید مثل مننژیت).

بعضی از علل اختلال شنوایی مادرزادی (از تولد) ممکن است اینها باشد:

- عوامل ژنتیکی (به نام عوامل ارثی نیز شناخته می‌شود)
- نقص ساختاری گوش داخلی

فهمیدن اختلال شنوایی:

”من ناراحت میشم از اینکه مردم اطلاعات بیشتری در باره ناشنوایی ندارند - اونا نمی‌فهمن که درجاتی از ناشنوایی وجود داره. ولی این واقعاً به آموزش مربوط میشه و بچه‌های من بهترین نشان خودشون هستن. مردم متحیر میشن که اونا ”کر“ هستن.“

انواع اختلال شنوایی

اختلال طیف نورویاتی شنوایی (ANSD)

نوع دیگری از اختلال شنوایی اختلال طیف نورویاتی شنوایی (ANSD) نامیده می‌شود.

ANSD وقتی است که صدا بطور طبیعی به حلزون گوش می‌رسد ولی در انتقال صدا از سلولهای مویی داخل حلزون به مغز اشکالی وجود دارد.

تخمین زده شده است که از هر ۱۰ کودکی که اختلال شنوایی قابل ملاحظه‌ای دارند یک نفرشان ANSD دارد.

میزان کم شنوایی در کسانی که ANSD دارند از حالت طبیعی تا کم شنوایی عمیق فرق می‌کند. سطوح روی آزمایش ABR پیشگوی خوبی برای اینکه کودک تا چه حد خوب می‌شود نیستند. کودک ممکن است بهتر یا بدتر از سطوح روی ABR بشنود. آزمایشات رفتاری شنوایی که می‌شود بعد از شش ماهگی انجام داد اطلاعات دقیق تری در باره سطح شنوایی کودک به دست می‌دهد.

ANSD چگونه ایجاد می‌شود؟

بعضی از دلایلی که ANSD ممکن است پیش بیاید عبارتند از:

- آسیب به سلولهای مویی داخلی حلزون
- اتصال معیوب بین سلولهای مویی داخلی و عصب
- تکامل نادرست یا آسیب به عصب شنوایی
- در موارد معدودی، سیستم شنوایی ممکن است کامل نشده باشد.

عوامل ریسک

به نظر میرسد این الگوی نتایج آزمایشات در بیماران ظاهر می‌شود که عوامل ریسکی از این قبیل دارند:

- زایمان زودرس
- خفقان
- زردی
- سابقه خانوادگی نیز ممکن است یک ویژگی زیر بنایی باشد
- عوامل ناشناخته

اثرات ANSD چیستند؟

- سطوح متفاوت کم شنوایی
- بالا و پایین رفتن کم شنوایی
- ممکن است در درک واضح گفتار اشکال وجود داشته باشد.

ANSD را چگونه می‌شود کنترل کرد؟

تصمیم مربوط به مدیریت ANSD، مثل همه کودکانی که ضعف شنوایی دارند، توسط والدین با کمک تیم مراقبت بهداشتی کودک گرفته می‌شود. کودکانی که ANSD دارند از یک طرح انفرادی بهره می‌برند.

انتخاب از بین گزینه‌های مدیریت ممکن است برای مدتی مناسب باشد و در بیشتر موارد می‌شود گزینه را در صورت لزوم عوض کرد. موارد زیر ممکن است در مورد کودک شما در نظر گرفته شود:

- سمعک
- دستگاه کاشته در حلزون گوش
- برنامه مداخله زود هنگام (به بخش ۶ مراجعه کنید)

در این مرحله اولیه ما نمی‌توانیم تاثیر ANSD را روی کودک پیش بینی کنیم، اما یک سری نتایج آزمایش و ملاحظات والدین و متخصصان کمک خواهد کرد تا بهترین مسیر برای کودک شما معین شود.

اختلال شنوایی یکطرفه دائم

اختلال شنوایی یکطرفه چیست؟

اختلال شنوایی یکطرفه، ضعف شنوایی فقط در یک گوش است. شدت این اختلال در طرفی که تحت تاثیر آن است ممکن است از خیلی ملایم تا ناشنوایی کامل باشد.

دلایل اختلال شنوایی یکطرفه

بعضی از نوزادان با اختلال شنوایی یکطرفه به دنیا می‌آیند (مادرزادی). بعضی وقتها اختلال شنوایی بعداً در طول زندگی به وجود می‌آید (اکتسابی).

بعضی از دلایل مادرزادی ممکن است عوامل ارثی یا مشکلاتی در دوران بارداری باشد.

بعضی از دلایل اکتسابی ممکن است از دست دادن شنوایی بعد از بیماری‌هایی مثل اریون یا مننژیت باشد.

در بیشتر موارد، علت دقیق اختلال ناشناخته باقی می‌ماند. مشاوره پزشکی برای کودکانی که اختلال شنوایی یکطرفه دارند مهم است چون خیلی به ندرت، این اختلال به شرایط پزشکی دیگری مربوط است.

اثرات آن چیستند؟

کودکانی که اختلال شنوایی یکطرفه دارند می‌توانند در موارد زیر اشکال داشته باشند:

- شنیدن در محیط‌های پر سر و صدا
- تشخیص محل صدا
- شنیدن در مواقعی که صدا از طرف گوشی که اختلال دارد می‌آید
- بعضی از کودکان ممکن است در تکامل گفتار اشکال داشته باشند
- مهم است که توجه داشته باشید خیلی از کودکان هیچ اشکالی از نظر گفتار یا دست آوردهای علمی ندارند.

اختلال شنوایی یکطرفه:

در باره فرآیند تشخیص -

”به نظر می‌رسید که شنوایی شناس می‌خواهد تاکید کند که او از یک طرف می‌شنود، ولی تنها چیزی که ما شنیدیم این بود که ”او از یک طرف کر است“. ما خیلی ناراحت بودیم و از آینده می‌ترسیدیم. این اولین تجربه ما با کری بود و نمیدونستیم انتظار چه چیزی رو باید داشته باشیم.“

انواع اختلال شنوایی

مدیریت شنوایی شناسی

تصمیم در باره سمعک را می‌شود با مشورت شنوایی شناسان گرفت، و ممکن است لازم باشد در طول زمان این تصمیم گرفته شود.

همیشه می‌توانید تصمیماتی را که حالا می‌گیرید بعداً عوض کنید.

وقتی کودکان وارد محیط‌های گروهی مثل کودکستان یا مدرسه می‌شود، بعضی دستگاه‌های دیگر اغلب مفید هستند، مثل فناوری بی سیم (که قبلاً به نام سیستم‌های FM شناخته می‌شد) و سیستم‌های تقویت میدان صدا.

تحت نظر گرفتن چرا مهم است؟

تعداد کمی از اختلال‌های شنوایی یکطرفه ممکن است به اختلال شنوایی دو طرفه تبدیل شوند. به این دلیل، تحت نظر گرفتن مرتب حد نصاب شنوایی قویاً توصیه می‌شود.

اگر کودک شما عفونت گوش دارد، بلافاصله به دکتر مراجعه کنید. عفونت در گوش بهتر تاثیر بیشتری در شنوایی خواهد داشت.

والدین معمولاً بهترین کسانی هستند که می‌توانند مترصد علامتهایی باشند که نشان دهد کودکشان ممکن است خوب نشود. اگر فکر می‌کنید که تغییر در واکنش‌های کودکتان پیش آمده است بلافاصله ترتیبی بدهید که شنوایی او آزمایش شود.

از مراحل طبیعی تکامل زبان آگاه باشید. نوشتن پیشرفت زبانی کودکان در یک دفترچه خاطرات و مقایسه آن با مراحل استاندارد می‌تواند مفید باشد.

اگر کودک شما پیشرفت نمی‌کند از متخصصان مناسب راهنمایی بگیرید، مثلاً دکتر عمومی، آسیب شناس گفتار، پزشک متخصص کودکان، شنوایی شناس.

در باره راهکارها

”پسر ما حالا به یک گروه بازی برای کودکان نو پایی که اختلال شنوایی دارن میره و ما به سمینارهای اطلاعاتی برای والدین رفتیم. هر چی بیشتر با شنوایی شناسها و معلمها صحبت می‌کنیم بیشتر در باره راهکارهایی که به تدریج که او بزرگ میشه ازش استفاده خواهیم کرد چیز یاد می‌گیریم. ما داریم یاد می‌گیریم که در آینده حامی او باشیم.“

در باره توضیح دادن به مردم -

”بعضی وقتها وقتی والدین دیگه می‌پرسن که چرا اون کمک نداره و میگن اختلال شنوایی یکطرفه اون ”چیز مهمی نیست“، نا امید کننده است. بعضی از متخصصین هم همین راه رو پیش می‌گیرن. بعضی وقتها زخم حس میکنه که وقتی مردم میگن اون کر نیست، باید از پسرمون دفاع کنه.“

شدت اختلال شنوایی

میزان ضعف شنوایی

ضعف ملایم

- اشکال در شنیدن گفتار ضعیف یا دور.
- صداهای ملایم ممکن است واضح نباشند.
- بعضی مشکلات در موقعیت‌های آموزشی.
- بعضی مشکلات در محیط‌های پر سر و صدا.

ضعف متوسط

- بدون تقویت، بیشتر از ۵۰٪ گفتار شنیده نخواهد شد.
- تکامل گفتار و زبان تحت تاثیر قرار خواهد گرفت.

ضعف نسبتاً شدید

- مکالمات باید خیلی بلند باشند تا شنیده شوند.
- بدون تقویت، تکامل گفتار و زبان ناقص خواهد شد.

ضعف شدید

- گفتار را فقط در صورتی می‌شنود که بلند و نزدیک گوش او باشد.
- تکامل گفتار تحت تاثیر قرار خواهد گرفت.

ضعف عمیق

- کودکان بجای صدا روی بینایی تکیه می‌کنند.
- بجای صدا از ارتعاشات صوتی استفاده می‌کنند.
- بدون تقویت، تکامل گفتار به شدت تحت تاثیر قرار خواهد گرفت.

ضعف یکطرفه

- ممکن است ریسک تاخیر در گفتار و زبان داشته باشد.
- اشکال شنوایی در صدای محیطی
- اشکال در تعیین محل صدا
- اشکال در شنوایی وقتی صدا از طرف گوشی که اختلال دارد می‌آید.

بخش ۴: سوالاتی که اغلب پرسیده می‌شود

چرا اختلال شنوایی اینقدر زود تشخیص داده شد؟

برنامه‌های غربالگری شنوایی نوزادان، مثل SWIS-H، برای این اجرا می‌شوند که نوزادانی که اختلال شنوایی دارند هر چه زودتر بعد از تولدشان شناسایی شوند. والدین کودکانی که اختلال شنوایی دارند قویاً از غربالگری شنوایی در سن کم پشتیبانی می‌کنند. در عین حال که در ابتدا ممکن است سخت و ناراحت کننده باشد، والدین تشخیص می‌دهند که کشف زود هنگام به نتایج بهتری برای کودکان منجر می‌شود.

مزیت تشخیص زود هنگام چیست؟

تشخیص زود هنگام فرصت دسترسی به زبان و برقراری ارتباط را در مهمترین زمان تکامل زبان برای نوزاد شما فراهم می‌کند. پژوهش نشان می‌دهد نوزادانی که اختلال شنوایی شان زود تشخیص داده شده و

مداخله مناسب را دریافت می‌کنند، نتایج بهتری از نظر گفتار و زبان خواهند داشت. ارتباط برقرار کردن و زبان، چه زبان گفتاری و چه زبان اشاره، برای یادگیری و همینطور برای تندرستی احساسی و اجتماعی مهم است.

شنوایی شناس چگونه می‌تواند با اطمینان بداند که نوزاد من اختلال شنوایی دارد، او خیلی کوچک است؟

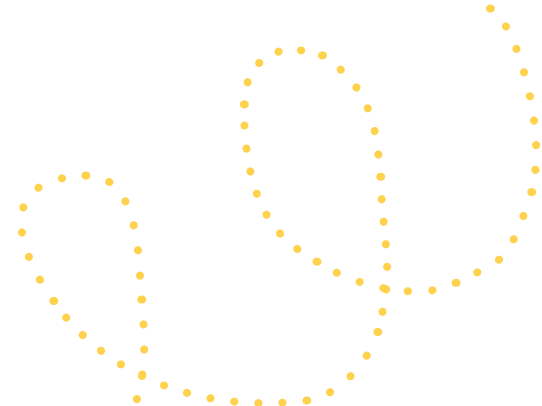
آزمایشاتی که با نوزاد شما برای تشخیص اختلال شنوایی در او انجام می‌گیرد بسیار قابل اعتماد و عینی است. واکنشهای گوش، عصب و مغز کودک شما در یک کامپیوتر ضبط می‌شود. شنوایی شناس برای تفسیر اطلاعات و تشخیص اختلال شنوایی آموزش دیده است.

آیا فرزند من به تدریج که بزرگ می‌شود خوب خواهد شد؟

به تدریج که نوزاد بزرگ می‌شود شنوایی او فرق می‌کند اما بسیار نادر است که شنوایی کودکی با بزرگ شدنش بهتر شود. دستگاههایی مثل سمعک یا دستگاه کاشته در حلزون گوش می‌توانند به نوزاد شما کمک کنند تا بهترین استفاده را از شنوایی خودش ببرد.

”به همه والدینی که تازه کشف کردن که نوزادشون یک نوزاد SWIS-H هست، من توصیه می‌کنم اول هر چقدر می‌تونین در این باره اطلاعات بگیرین. اولش خیلی برای ما گیج کننده بود ولی یواش یواش یاد می‌گیرین که وضعیت تون چیه. بعد، ما از گزینه پدری مادری خودمون استفاده کردیم (در مورد اون هیچ وقت اشتباه نمیکنی). در این مورد خیلی کمک هست و ما دیدیم هرکسی که باهاش صحبت می‌کنیم خیلی مهربون و کمک کن هست. پس قوی باشین و از اون چیزی که باور دارین دفاع کنین.“

سوالاتی که اغلب پرسیده می‌شود

آیا نوزاد من یاد خواهد گرفت که حرف بزند؟

بیشتر کودکانی که اختلال شنوایی دارند می‌توانند یاد بگیرند حرف بزنند. اینکه تا چه حد خوب می‌توانند با استفاده از گفتار ارتباط برقرار کنند به عوامل زیادی بستگی دارد، مثلاً شدت ضعف شنوایی، میزان کمکی که از وسایل کمک به شنوایی دریافت می‌کنند و چقدر برای یادگیری صحبت کردن به آنها کمک می‌شود.

آیا ما باید زبان اشاره را یاد بگیریم؟

نوزاد شما ممکن است یاد بگیرد که با استفاده از گفتار به بهترین وجه ارتباط برقرار کند، یا ممکن است با استفاده از زبان اشاره بهتر یاد بگیرد (یا حتی ممکن است با ترکیبی از هر دو). اگر کودک شما از زبان اشاره استفاده می‌کند، شما باید زبان اشاره را یاد بگیرید تا بخوبی با کودکان ارتباط برقرار کنید.

خیلی از خانواده‌ها می‌بینند در موقعیت‌هایی مثل حمام یا ساحل که کودکان نمی‌توانند سمعک یا دستگاه کاشته در حلزون بگذارد، زبان اشاره مناسب و راحت است. چند سازمان دوره‌های آموزش Auslan (زبان اشاره استرالیا) را ارائه می‌دهند. برای آگاهی در باره دوره‌های موجود در منطقه شما با Deaf Society of NSW (انجمن ناشنوایان نیو سات ویلز) تماس بگیرید.

نوزاد من چگونه خواهد توانست ارتباط برقرار کند؟

تشخیص و مداخله زود هنگام بهترین شانس ایجاد مهارت‌های ارتباطی خوب را به نوزاد شما داده است. همه ما از روش‌های مختلف برقراری ارتباط استفاده می‌کنیم - گفتار، نوشتن، حرکات دست و زبان بدن. نوزاد شما فرقی نخواهد داشت. او ممکن است یاد بگیرد که با صحبت کردن ارتباط برقرار کند، یا با استفاده از زبان اشاره، یا ترکیبی از هر دو. لازم نیست در تصمیم‌گیری برای بهترین راه برقراری ارتباط کودکان عجله کنید - برای خیلی از خانواده‌ها این تصمیمی است که به تدریج که نوزادشان و نیازهای خانواده را می‌شناسند در طول زمان گرفته می‌شود. ارتباط با کودکان مهم است، نه چگونگی آن.

آیا بدتر می‌شود؟ اگر بدتر بشود از کجا بفهمم؟

بعضی از اختلالات شنوایی می‌توانند در طول زمان بدتر بشوند. شنوایی نوزاد شما ممکن است در صورت وجود یک عفونت گوش موقتاً بدتر بشود. تیم متخصصین شما از نزدیک شنوایی کودک شما را تحت نظر خواهد گرفت. اگر نگران هستید که نوزادتان به صداها واکنش نشان نمی‌دهد، باید در مورد آن با شنوایی‌شناس تان صحبت کنید.

آیا نوزاد من هیچ صدایی را می‌شنود؟

تعداد صداهایی که نوزاد شما می‌تواند بشنود به نوع و شدت اختلال شنوایی او بستگی دارد. بیشتر کودکان با اختلال شنوایی می‌توانند بعضی صداها را بشنوند.

”ما در مدتی که بچه‌ها من رشد می‌کنن حامی شنوایی اونا هستیم - و آگاهی، کلید پشتیبانی خوب از اونا است. من دارم یاد می‌گیرم که هر چی بیشتر اطلاعات داشته باشم، بیشتر مجهز میشم که واسه اونا بهترین مادری که میتونم باشم.“

سوالاتی که اغلب پرسیده می شود

آیا می توانم نظر دومی بگیرم؟

مثل همیشه، شما آزادید که در باره شنوایی کودکتان نظر دومی بگیرید. دکتر عمومی شما یا کلینیک بهداشت دوران کودکی می تواند در مورد اینکه چگونه می توانید نظر دومی بگیرید شما را راهنمایی کند. آزمایشاتی که در ارزیابی اول انجام می شوند خیلی دقیق هستند و شما باید آماده باشید که نتایج نظر دوم، به احتمال زیاد، مطابق نتایج آزمایش اول خواهد بود.

چند مورد دیگر هم هست که ممکن است شما بخواهید در باره آن انواع راهنمایی ها را بگیرید، مثل بهترین سرویس مداخله زود هنگام برای شما و نوزادتان. هر چه بیشتر در باره گزینه های تان آگاه باشید بیشتر در اداره کردن اختلال شنوایی نوزادتان احساس اطمینان خواهید کرد.

چه چیزی باعث اختلال شنوایی نوزاد من شد؟

دلایل مختلف زیادی برای اختلال شنوایی نوزادان وجود دارد. اختلال شنوایی ممکن است به دلایل ژنتیکی باشد، یک بیماری که نوزادتان داشته است، یا اینکه ساختار گوش داخلی نوزاد پیش از تولدش چگونه شکل گرفته است. اغلب یک دلیل واضح برای مشکلات شنوایی یک نوزاد وجود ندارد. پزشک متخصص کودکان شما خواهد توانست اطلاعات بیشتری در باره دلیل اختلال شنوایی کودکتان به شما بدهد.

چه آزمایشات دیگری را می شود انجام داد؟

اگر می خواهید اطلاعات بیشتری در باره دلیل اختلال شنوایی نوزادتان داشته باشید، پزشک متخصص کودکان می تواند آزمایشات مختلفی را توصیه کند که ممکن است دلیل اختلال شنوایی را نشان دهد. بعضی وقتها توصیه می شود که شنوایی سایر اعضای خانواده نیز آزمایش شود.

آیا دکتر مشکلات دیگری را هم خواهد یافت؟

در بعضی از نوزادان، اختلال شنوایی می تواند به مشکلات دیگری مثل سندروم لب شکری، مشکلات قلب و بعضی سندرومها مربوط باشد، ولی اغلب اوقات والدین پیش از تشخیص اختلال شنوایی از این مشکلات آگاه هستند. وقتی به ملاقات پزشک متخصص کودکانتان می روید او در مورد همه جنبه های سلامتی و رشد نوزادتان با شما صحبت خواهد کرد.

اگر من نوزاد دیگری داشته باشم، آیا او هم می تواند اختلال شنوایی داشته باشد؟

اگر دلیل اختلال شنوایی نوزادتان ژنتیکی باشد، امکان بیشتری هست که بچه دیگری با اختلال شنوایی داشته باشید. اگر در این مورد نگران هستید، برای مشاوره ژنتیکی درخواست بدهید.

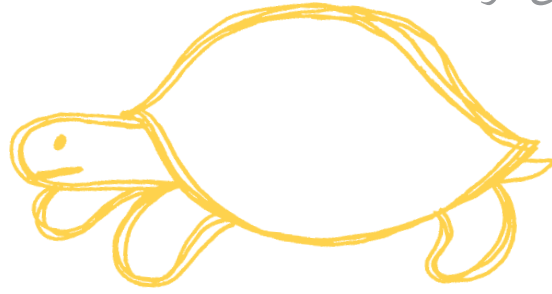
فرق بین کم شنوا و ناشنوا چیست؟

کم شنوا و کر یا ناشنوا، و کلمات دیگر مثل گوش سنگین و ضعف شنوایی، همه برای توصیف کسانی به کار می روند که در شنیدن واضح یک سری صداها اشکال دارند.

بطور کلی، کسانی که ضعف شنوایی دارند یا گوششان سنگین است، عمدتاً برای برقرار کردن ارتباط از شنوایی شان (با کمک تقویت صدا مثل سمعک یا دستگاه کاشته در حلزون) استفاده می کنند. کسانی که ناشنوا هستند عمدتاً برای برقرار کردن ارتباط از بینایی شان استفاده می کنند، مثل لب خوانی یا زبان اشاره.

آیا نوزاد من باید برای همیشه سمعک بگذارد؟

سمعک به نوزاد شما کمک خواهد کرد تا بهترین استفاده را از شنوایی خودش ببرد. شنوایی شناس شنوایی استرالیا در این مورد با شما بیشتر صحبت خواهد کرد.

آیا یک دستگاه کاشته در حلزون کمک خواهد کرد؟

دستگاههای کاشته در حلزون بیشتر برای کودکانی مفید است که میزان ضعف شنوایی شان شدید تا عمیق است و از سمعک نفع کمی می‌برند. دستگاه کاشته در حلزون برای همه انواع اختلال شنوایی مناسب نیست و شامل جراحی پیچیده و درمان مداوم است. شنوایی شناس، پزشک متخصص کودکان یا پزشک متخصص گوش و حلق و بینی در مورد اینکه یک دستگاه کاشته در حلزون ممکن است برای نوزادتان مفید باشد یا نه با شما صحبت خواهد کرد و در صورت لزوم شما را به یک مرکز دستگاههای کاشته در حلزون ارجاع خواهد نمود.

آیا فرزند من مجبور خواهد بود به یک مدرسه مخصوص برود؟

بیشتر کودکانی که اختلال شنوایی دارند به مدارس معمولی می‌روند. بعضی از کودکان به کمک بیشتری در کلاس نیاز دارند و بعضی‌ها لازم است در کلاسهای باشند که برای کمک به کودکانی که اختلال شنوایی دارند طراحی شده‌اند. گرفتن کمک درست برای حتمی کردن اینکه کودکان خوب یاد بگیرد مهمترین چیزی است که باید در نظر گرفته شود.

به عنوان پدر یا مادر کودکی که ضعف شنوایی دارد، آیا من خواهم توانست به کار یا تحصیل برگردم؟

تا کودکان کوچک است او برای یاد گرفتن کاربری شنوایی خودش و برقرار کردن ارتباط به کمک بیشتری نیاز دارد. این شامل گرفتن وقت ملاقاتهای مرتب و دیدار از متخصصین زیادی است. شما همچنین باید فعالیت‌هایی را در منزل با کودکان انجام دهید تا کمکش کنید یاد بگیرد. بخاطر وقتی که این فعالیت‌ها خواهند گرفت، ممکن است لازم باشد که شما اولویت‌های خانواده تان را در نظر بگیرید. بعضی از والدین بازگشتشان به کار را به تعویق می‌اندازند ولی بعضی‌ها بازگشت به کار را قابل کنترل می‌یابند.

آیا من می‌توانم برای هزینه سفر کمک دریافت کنم؟

لطفاً به بخش ۷ مراجعه کنید.

چه کمکهای دیگری موجود است؟

لطفاً به بخش ۷ مراجعه کنید.

”تا جایی که میتونین در باره موضوع مورد نظر تحقیق کنین و چیز یاد بگیرین. این کار رو با گفتگو با متخصصین انجام بدین، با خوندن مطالب چاپی در باره اون موضوع، با شبکه سازی با پدر مادرای دیگه. و یادتون باشه، هیچ راه درستی برای همه وجود نداره - باید فقط حواستون جمع باشه و دنبال نشانه‌هایی بگردین که یک روش بخصوص کار نمیکنه و باید آماده باشین که انعطاف پذیر باشین!“

بخش ۵ - برقرار کردن ارتباط با نوزادتان

ارتباط

اختلال شنوایی نوزاد شما زود تشخیص داده شده است که این برای توسعه مهارت‌های ارتباطی خوب بهترین چیز است. نوزاد شما ممکن است یاد بگیرد که به چند راه مختلف از طریق حرف زدن، زبان اشاره یا ترکیبی از هر دو ارتباط برقرار کند. لازم نیست که تصمیم حالا گرفته شود. هیچ "نسخه‌ای" وجود ندارد - بهترین روش ارتباط، به نیازهای فردی نوزاد شما و آنچه که برای خانواده شما مناسب است بستگی دارد.

نکات مفید برای والدین

ارتباط موثر از تولد شروع می‌شود، از طریق...

- صدا و حرکات
- حالات چهره
- بغل کردن و نگر داشتن نوزادتان
- در آغوش گرفتن
- لمس کردن و بازی کردن
- شکلک در آوردن
- خیره شدن به چشم‌های نوزادتان

نوزادان چگونه ارتباط برقرار می‌کنند؟

- لبخند - "من خوشحالم"، "بیا بازی کنیم"
- گریه کردن - "من گرسنه یا خیس هستم یا درد دارم"
- غان و غون کردن - "من حال خوب است"
- جیغ جیغ کردن - "بازم بکن"
- آواز در آوردن
- اشاره کردن و دست به طرف چیزی دراز کردن - "من آنرا می‌خواهم"

توجه نوزاد را به صورت خودتان جلب کنید

- صحبت کردن نوزاد را تشویق میکند که به صورت شما نگاه کند. این کار در یاد گرفتن لب خوانی و/یا صحبت کردن به او کمک میکند. اگر تصمیم بگیرید که از زبان اشاره استفاده کنید، هنوز خیلی مهم است که نوزادتان به صورت شما نگاه کند.
- از فاصله ۲۰ تا ۲۵ سانتی متری به صورت نوزادتان نگاه کنید - بهترین فاصله برای تمرکز کردن نوزادان.

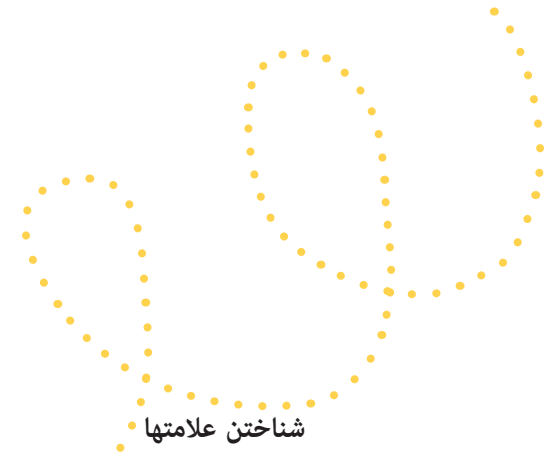
پیش از اینکه حرف بزنید توجه نوزاد را جلب کنید

- نوزادتان را تشویق کنید که به صورت شما نگاه کند - یک اسباب بازی را در نزدیکی صورت نوزادتان حرکت دهید، بعد آن را نزدیک صورت خودتان بیاورید تا وقتی صحبت می‌کنید او به شما نگاه کند.
- قبل از اینکه در باره اسباب بازی حرف بزنید، چند بار به آن دست بزنید.
- به بازو یا پای نوزاد دست بزنید تا او به شما نگاه کند، بعد مکالمه خود را آغاز کنید.

تغییر محیط

- وقتی با نوزادتان حرف می‌زنید فاصله بین خود و او را به حد اقل برسانید. در یک محیط پر سر و صدا به او نزدیکتر بشوید.
- وقتی می‌خواهید کودک‌تان به شما گوش کند از صدای محیطی دور بشوید یا آن را کم کنید.
- نوزادتان را طوری بگذارید که شما اغلب در میدان دید او باشید.
- مطمئن شوید که نور خوبی در اتاق وجود دارد.

برقرار کردن ارتباط با نوزادتان

ارتباط برقرار کردن

- وقتی نوزادتان کوچک است خودتان را به خوب گوش کردن عادت دهید
- برقراری ارتباط شامل خیلی چیزها می شود: گفتار، حرکات، حالات چهره، لمس و اشاره تعداد کمی از آنها است.
- هر شخصی برای برقراری ارتباط ترکیبی از این روشها استفاده می کند.
- از آغاز، از هر چه بیشتر این راهکارها استفاده کنید تا ارتباط و یادگیری زبان نوزادتان را افزایش دهید.

بازی کردن با صدا و زبان

- زبان را یکی از فعالیت های محبوبتان بکنید و در هر فرصتی از آن استفاده کنید.
- وقتی صدای جالبی را می شنوید سرتان را به چپ یا راست بگردانید تا کمک کنید جای آن پیدا شود - "این صدا از کجا میاد؟".
- بازی هایی مثل 'Blind Man's Bluff' و «قایم موشک» بازی کنید.
- با بازیها و اسباب بازیهای صدا دار بازی کنید.

شناختن علامتها

- علامتهای نوزادتان را تشخیص بدهید و بپرسید "نوزاد من با چشمها، صورت، بدن و صدایش سعی می کند چه چیزی را به من بگوید؟"
- علامتهایی را که نوزادتان می دهد - حالات چهره، تماس چشمی، غان و غون کردن و پر حرفی یا تحرک - بگیرید و با کلمات، حرکات، حالات یا علامتهای مناسب به آن پاسخ بدهید.
- با تکرار آنچه که او می گوید یا با اضافه کردن به آن کودکتان را تشویق کنید که بیشتر ارتباط برقرار کند.

تقلید

- صداها و حرکات نوزادتان را تقلید کنید و منتظر بمانید تا او آن را تکرار کند.
- حرکات و کلمه ها را الگو کنید، مثلاً تکان دادن دست برای خداحافظی.
- بگذارید صورتتان آنچه را که کودک نشان می دهد منعکس کند.

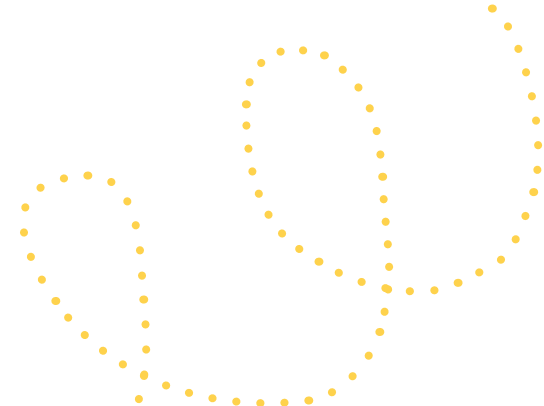
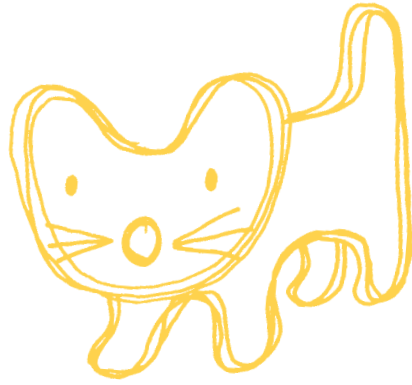

برقرار کردن ارتباط با نوزادتان

نکات مفید برای نوزادان یکطرفه - از چه راهکارهایی می‌توانم برای کمک به فرزندم استفاده کنم؟

- تغییرات در محیط فیزیکی
 - نوزادتان را طوری بگذارید که گوشی که بهتر می‌شنود در جهت صدایی باشد که می‌خواهید بشنود.
 - اثاثیه مثل تخت و صندلی‌های بلند را دور از صدای زمینه و در موقعیتی بگذارید که از گوشی که بهتر می‌شنود استفاده شود.
 - صندلی ماشین نوزاد را در ماشین در طرف معکوس گوشی که بهتر می‌شنود بگذارید.
 - مطمئن شوید که نوزادتان طوری نشسته باشد که صداهای جالب تر به گوشی که بهتر می‌شنود برسند.
 - مطمئن شوید که اتاق نور خوبی داشته باشد.
 - وقتی کودکتان به مدرسه می‌رود، توصیه می‌شود که او ترجیحاً در جایی بنشیند که از گوشی که بهتر می‌شنود استفاده کند.
 - برای گفتگو نوزادتان را طوری بگذارید که گوشی که بهتر می‌شود به طرف شما باشد، یا دور از شما برای گوش کردن به صداهای دیگر.
 - به نوزادتان نشان دهید که صدا از کجا می‌آید.
 - توجه کودکتان را جلب کنید و بعد حرف بزنید.
 - وقتی صحبت می‌کنید یا صدایی ایجاد می‌کنید نشانه‌ها یا حرکاتی را انجام دهید که قابل دیدن باشد؛ بگذارید نوزاد لبهای شما را ببیند.
 - وقتی کودکتان را صدا می‌کنید به او بگویید که در کدام اتاق هستید.
 - وقتی متوجه صدای جالبی می‌شوید سرتان را به چپ یا راست بگردانید تا کمک کنید جای آن پیدا شود - "این صدا از کجا می‌آید؟" چه کار می‌شود؟
- #### در خانه چه کار می‌شود کرد؟
- وقتی کودکتان در یک موقعیت گوش کردن هست، اگر ممکن است، سطح صدای زمینه را در کمترین حد نگه دارید.
 - مطمئن شوید که وقتی صحبت می‌کنید نوزادتان می‌تواند شما را ببیند.
 - وقتی کودکتان را صدا می‌کنید به او بگویید که در کدام اتاق هستید.
- چون کودکتان ممکن است در تعیین جهت صدا اشکال داشته باشد، به او یاد بدهید که در موقعیت‌هایی مثل عبور از خیابان خیلی آگاه باشد.
- گوشی را که بهتر می‌شنود از صداهای بلند مثل ابزار کار برقی یا گوشی‌های شخصی محفوظ نگه دارید.
- شنوایی کودکتان را مرتباً ارزیابی کنید تا مطمئن شوید که گوش عادی در یک سطح شنوایی کافی می‌شنود. شنوایی شناس به شما خواهد گفت که این کار هر چند وقت یکبار باید انجام شود.
- اگر کودکتان عفونت گوش بگیرد، ممکن است ببینید که شنوایی او خیلی بد تر شده است. مهم است که دکترتان را در اولین فرصت ممکن ببینید.
- مطمئن شوید که واکسنهای سرخک، اریون و سرخجه کودکتان به موقع زده شود.
- بخش ۷ را ببینید: پشتیبانی برای گروههای پشتیبانی والدین.

برقرار کردن ارتباط با نوزادتان

سمعک‌ها

کودک شما بهترین نفع را از سمعک وقتی می‌برد که آن را مرتب استفاده کند.

سمعک اگر درست جا گذاشته شده باشد نباید برای بچه ناراحت کننده یا دردناک باشد.

هر سمعک به یک قالب گوش وصل است که دقیقاً به شکل و اندازه گوش فرزند شما است. شنوایی شناس شنوایی استرالیا بطور منظم از گوش فرزند شما قالب خواهد گرفت تا به تدریج که کودکتان بزرگ می‌شود قالبهای گوش درست جا بیفتند.

در کودکستان و مدرسه چه کار می‌شود کرد؟

- به معلم اطلاع بدهید که کودک شما در یک گوش ضعف شنوایی دارد.
- کودک شما باید نزدیک معلم بنشیند یا در جایی که بتواند به بهترین وجه بشنود.
- گوش‌ی که بهتر می‌شنود باید به معلم نزدیکتر باشد.
- کودک شما باید دور از صداهای زمپنه مثل پنکه یا ایر کاندیشن بنشیند.
- در بعضی موقعیت‌ها یک FM (پخش رادیویی صدا) یا سمعک ممکن است مفید باشد. شما می‌توانید از شنوایی شناسان در باره آنها پرسید.

حمایت - طرز کمک کردن به کودکان

- حمایت کردن از کودکان یعنی پیشبرد رفاه و علایق او.
- والدین بهترین‌ها را برای فرزندانشان می‌خواهند. ما می‌خواهیم بهترین فرصت‌ها را برای آنان فراهم کنیم تا رشد کنند و بزرگسالان شاد و مستقلی بشوند. والدین مسئول رفاه کودک هستند و بهترین منافع او را در قلب خویش دارند - آنها حامیان طبیعی فرزندانشان هستند.
- به تدریج که فرزندتان بزرگ می‌شود شما خواهید یافت که موقعیت‌هایی هستند که در آن شما به مهارت‌های جانب‌داری احتیاج دارید. نکات زیر ممکن است شما را در امتداد مسیر جانب‌داری کمک کند:
۱. شما عضو کلیدی تیم پشتیبانی نوزادتان هستید و باید با متخصصان مراقبت بهداشتی که با فرزند شما درگیرند همکاری کنید. جانب‌داری موفقیت آمیز به همکاری با دیگران در تیم کودکان بستگی دارد.
 ۲. در باره اختلال شنوایی و تاثیر آن روی کودکان آموزش دیده و آگاه باشید. بخوانید و با متخصصین و والدین دیگر صحبت کنید تا درک خوبی از نیازهای کودکان به دست آورید.
 ۳. با واژه‌ها، اصطلاحات، مقررات و فرایندهای سرویس‌های مختلفی که به
- فرزند شما کمک می‌کنند آشنا شوید.
۴. در باره توانایی‌ها و حقوق خودتان مطمئن باشید.
۵. ارتباط موثر یکی از کلیدهای موفقیت است - از دانش و مهارت‌هایی که هم اکنون دارید استفاده کنید.
۶. به خودتان یاد بدهید که چیزها را بنویسید. یک کپی از همه نامه‌ها و گزارش‌ها و یادداشت در باره مکالمات تلفنی را نگه دارید.
- ممکن است در حال حاضر طاقت فرسا به نظر برسد که شما باید به یک متخصص در نیازهای نوزادتان و سیستمی که برای فراهم کردن کمک و پشتیبانی‌های مورد لزوم خانواده شما تهیه شده است تبدیل شوید. اما، والدین آگاه و درگیر، موثرترین حامیان کودکانشان هستند و شما هرگز از گذراندن وقت برای حتمی کردن اینکه نیازهای کودکان بر آورده شود پشیمان نخواهید شد.

”واسه ما این یه کار تیمیه، اگر چه بسته به موقعیت هر کدوم ما نقش‌های مختلفی رو به عهده می‌گیریم. من در باره جنبه‌های روزمره پشتیبانی از بچه‌هامون بیشتر میدونم ولی ... فعالانه در هر کاری که اونا می‌کنن باهاشون هست - هر دوی ما خیلی متعهدیم که مطمئن بشیم هیچ مانعی در یادگیری و زندگی این بچه‌ها وجود نداشته باشه، و اینو الگو می‌کنیم - ما قبول کردیم که اونا اختلال شنوایی دارن، اونا هم همینطور. ما فقط داریم سعی می‌کنیم بچه‌های شاد و سالمی رو بزرگ کنیم که برون‌گرا باشن - نه قربانی.“

برادرها و خواهرها

در بهترین حالت، داشتن یک نوزاد جدید در خانه می‌تواند برای خواهرها و برادرها سخت باشد. وقتی اختلال شنوایی در نوزاد تشخیص داده می‌شود، این امر روی همه اعضای خانواده اثر می‌گذارد، از جمله خواهرها و برادرها. کارهایی هست که شما می‌توانید انجام دهید تا موقعیت را برای بچه‌های بزرگتر آسانتر کنید.

- بچه‌های بزرگتر را به زبانی که مناسب سنشان باشد در باره اختلال شنوایی آگاه کنید. دانستن حقایق عدم اطمینان آنها را کاهش داده و ترسشان را در دیدگاه صحیحی قرار می‌دهد.

- سعی کنید گوش‌کننده خوبی باشید و به آنها اجازه دهید که احساسات خود را ابراز کنند.

- مقداری وقت ویژه برای هر کودک در طول روز کنار بگذارید. از خانواده و دوستان کمک بخواهید تا بتوانید با کودکان دیگران وقت بگذرانید. ده دقیقه زمان بی‌وقفه با پدر و مادر می‌تواند در احساس اینکه تا چه حد با ارزش و عزیز هستند فرقی ایجاد کند.

- به خانواده و دوستان خاطرنشان کنید که به بچه‌های دیگر توجه کنند.

- وقت بگذارید تا از همه بچه‌هایتان لذت ببرید - همه آنها نیازهایی دارند و دوست دارند حس کنند که ویژه و عزیز هستند.

پیامی برای پدربزرگها و مادربزرگها

ما می‌دانیم که وقتی تشخیص داده می‌شود نوزادی اختلال شنوایی دارد، پدربزرگها و مادربزرگها اوقات سختی را می‌گذرانند. شما برای نوه تان، بچه خودتان و شخص خودتان احساس اندوه می‌کنید. ما این را نیز می‌دانیم که پشتیبانی احساسی پدربزرگها و مادربزرگها برای بسامانی روانی دختر یا پسرشان و کم کردن استرس او مهم است. به نظر می‌رسد والدین نوزادی که اختلال شنوایی دارد بیش از همه از به حمایتی که از والدین خودشان می‌گیرند ارجح می‌گذارند.

چند ایده عملی برای کمک به خانواده پسر یا دخترتان وجود دارد. نوع توجهی که همه ما بیش از همه می‌خواهیم به نوزادان بدهیم - لمس کردن، بغل کردن، آرام کردن، تکان دادن، آواز خواندن و حرف زدن - دقیقاً همان چیزی است که نوه شما حالا به آن نیاز دارد.

بعضی خانواده‌ها ممکن است واقعاً سپاسگزار کمکهای عملی در مورد تمیزکاری، لباسشویی و اطوکشی یا خرید باشند. بگذارید که پدر و مادر شما را هدایت کنند - از به دست گرفتن کنترل پرهیز کنید.

مواظبت کردن از نوه جدید یا خواهر و برادر او می‌تواند به والدین او اجازه دهد که مقداری وقت آزاد برای آرامش و لذت خودشان داشته باشند. یک ساعت استراحت می‌تواند باطری‌ها را شارژ کند و با دیدگاه بهتری از زندگی به آنان بدهد.

از تکنولوژی نترسید. یاد بگیرید که سمعک را چگونه بگذارید و چگونه امتحان کنید، باطری آن را عوض کنید و غیره. این کارها ممکن است پر زحمت باشد ولی با کمی تمرین، به زودی متخصص خواهید شد.

نوه تان را بعنوان کودکی که هست بپذیرید. دست آوردهای او را تصدیق کنید و به سادگی از او لذت ببرید.

چیزهایی که کمک نخواهند کرد

به آنها نگویند نگران نباشند - "اون هنوز کوچیکه، بزرگ میشه خوب میشه؛ وقت بدین"، چون اینطور نیست. با زود گذاشتن سمعک، مداخله زود هنگام و یک خانواده پر محبت و پشتیبان، نوه شما بهترین آغاز ممکن را دارد.

از "مقصر دانستن" یک طرف خانواده یا یک عضو خانواده برای اختلال شنوایی اجتناب کنید - این کار کمک نمی‌کند و ناراحت کننده است. حتی خانواده‌هایی که سابقه اختلال شنوایی دارند ممکن است وقتی اختلال شنوایی در کوچکترین عضو خانواده تشخیص داده می‌شود شکه شده و ناراحت بشوند.

سعی کنید از انتقاد کردن و ابراز عقیده خودداری کنید. والدینی که پشتیبانی و اطلاعات خوب از متخصصین و سایر منابع پر کیفیت دریافت می‌کنند معمولاً گزینه‌های درستی را برای خانواده شان انتخاب می‌کنند (حتی اگر با گزینه‌های شما فرق داشته باشد).

بخش ۶: مداخله زود هنگام

مداخله دوران اولیه کودکی چیست؟

مداخله دوران اولیه کودکی یک سیستم خدمات هماهنگ شده است که رشد و تکامل کودک را ترغیب کرده و در سالهای بحرانی اولیه، از تولد تا ورود به مدرسه، به خانواده‌ها پشتیبانی می‌دهد. این از جمله شامل گفتگو با متخصصانی که با نوزاد شما درگیر هستند، مثل مددکار اجتماعی SWIS-H، پزشک متخصص کودکان، شنوایی شناس یا متخصص گوش و حلق و بینی می‌باشد.

مداخله دوران اولیه کودکی باید یک رویکرد چند رشته‌ای باشد. برنامه‌های مداخله زود هنگام برای کودکانی که اختلال شنوایی دارند معمولاً روی تکامل زبان تاکید دارند ولی رشد / نیازهای ذهنی، اجتماعی، احساسی و جسمی کودک و خانواده او را نیز در نظر می‌گیرند.

والدین باید از آغاز در فرآیند دخالت داشته باشند. شما باید یک عضو هسته‌ای تیم پشتیبانی فرزندتان باشید. این تیم را معمولاً والدین / سرپرستان هماهنگ

می‌کنند و اعضای آن می‌توانند پزشکان متخصص کودکان، شنوایی شناسها، معلمین ناشنوایان، آسیب شناسان گفتاری، مددکاران اجتماعی، مشاورین و روانشناسان آموزشی باشند. کارکنان دیگر ممکن است شامل فیزیوتراپیست‌ها، متخصصین کاردرمانی و دیگران، بسته به نیازهای کودک و خانواده باشند.

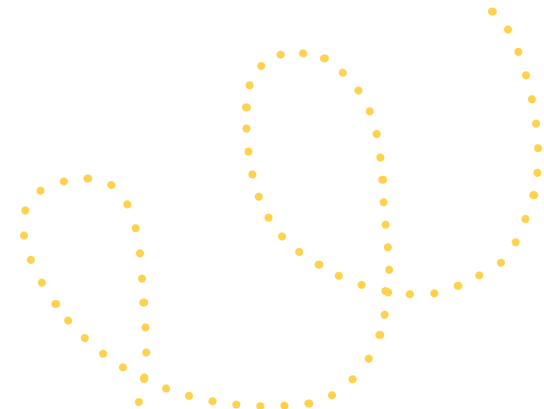
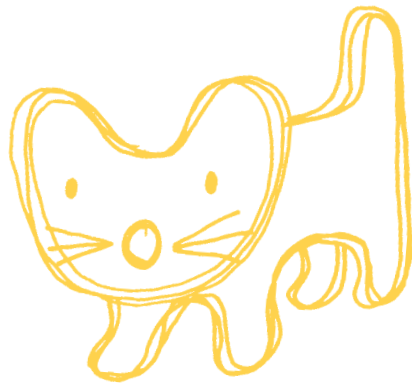
چرا کودک من به مداخله زود هنگام نیاز دارد؟

پژوهش نشان داده است که مداخله پیش از ۶ ماهگی، بدون توجه به روش برقراری ارتباطی که انتخاب می‌کنید، توانایی بالقوه کودکان را برای تکامل گفتار و زبان به حداکثر و تاخیرات رشدی را به حد اقل می‌رساند. تشخیص زود هنگام اختلال شنوایی نوزادان به شما فرصت می‌دهد که با دقت گزینه‌هایتان را بررسی کنید. لازم نیست عجله کنید، اما فکر خوبی نیست که ماهها معطل کنید.

چگونه تصمیم بگیریم که کدام سرویس مداخله زود هنگام برای نوزاد من بهترین است؟

در اولین دیدارتان از شنوایی استرالیا یک نسخه CHOICES را دریافت خواهید کرد. CHOICES جای خوبی است برای شروع به جستجوی اطلاعات در مورد خدماتی که در دسترس شما است. این نشریه در مورد همه جنبه‌های مسیرتان که با کودکی که اختلال شنوایی دارد طی می‌کنید اطلاعات می‌دهد، از جمله خلاصه‌ای از هر سرویس مداخله زود هنگام و طرز تماس با آن. کلیه اطلاعاتی را که می‌توانید در مورد خدمات مداخله زود هنگام در منطقه خودتان پیدا کنید جویا شوید. از برنامه‌های مختلف دیدن کنید و در جلسه‌ای از آنها شرکت کنید. جویای والدین دیگری که همین فرآیند را طی کرده‌اند باشید. صحبت کردن با بزرگسالان ناشنوا یا کم شنوا نیز برای گرفتن بازخورد در باره گزینه‌هایی که والدین آنها برایشان انتخاب کرده‌اند ممکن است مفید باشد. به گوش کردن به فقط یک نفر اتکا نکنید. پذیرای راهنمایی باشید، ولی به غریزه و قضاوت خودتان هم اعتماد داشته باشید.

مداخله زود هنگام

مددکار اجتماعی SWIS-H نیز می‌تواند شما را با والدین دیگر در تماس بگذارد.

چک لیست مداخله زود هنگام

سوالاتی که باید هنگام بررسی نوع سرویس مداخله زود هنگامی که می‌خواهید **کودک** به آن برود پرسید در چک لیست مداخله زود هنگام که باید در سابقه بهداشت شخصی کودک‌تان گذاشته شود وجود دارد. مهم است که سرویسی را پیدا کنید که برای شما و نیازهای نوزادتان مناسب باشد. لطفاً بخاطر داشته باشید که هیچ جواب درست یا غلطی وجود ندارد و تصمیمتان را می‌توانید در هر زمان عوض کنید.

سرویسی را انتخاب کنید که حس می‌کنید برای خانواده شما مناسب است. ممکن است شما بیشتر از یک سرویس را انتخاب کنید؛ آنها ممکن است الزاماً دم دست ترین سرویسها نباشند. هیچ گزینه درست یا غلط وجود ندارد و هیچ تصمیمی دائمی نیست.

من چگونه با والدین دیگر و / یا بزرگسالان ناشنوا تماس بگیرم؟

چند راه وجود دارد:

- گروههای پشتیبانی والدین - جزئیات آنها بعداً در این منبع اطلاعاتی ارائه شده است
- انجمن ناشنویان نیو سات ویلز - به ویژه اگر می‌خواهید با بعضی بزرگسالان ناشنوا یا کم شنوا ملاقات کنید

”دوستان و خانواده واقعاً حیرت آورن. با مداخله زود هنگام حس میکنی که جزئی از یک جامعه هستی. گروههای پشتیبانی عالی بودن. اگر با چیزی که کسی میگه موافق نباشی مجبور نیستی آش رو با جاش دور بریزی. چیزی رو که خوبه از این منابع وردار. لازم نیست همیشه به ”پشتیبانی اختلال شنوایی“ مربوط باشه. من فکر می‌کنم بهترین پشتیبانی میتونه اون چیزی باشه که باعث میشه تو بعنوان یک شخص احساس خوبی داشته باشی؛ اونوقت میتونی بهترین پدر یا مادر واسه بچه ات باشی. مامان و بابای من در انجام کارایی مثل تا کردن لباسهای شسته، کمک کردن به من تا باغم رو زیبا کنم، برام یک سوپ خوشمزه بپزن، عالی هستن. این هیچ ربطی به اختلال شنوایی ... نداره، اما وقتی من از اونهمه قرار ملاقاتها خسته هستم، واقعاً بیشتر قدرشو میدونم.“

بخش ۷: پشتیبانی

مددکاران اجتماعی SWIS-H

کار مددکاران اجتماعی SWIS-H در ارتباط با تندرستی احساسی و اجتماعی خانواده‌ها بعد از تشخیص اختلال شنوایی در یک نوزاد است. آنها یک رویکرد متمرکز روی خانواده با تاکید روی کودک را ارائه می‌دهند.

مددکار اجتماعی یک عضو تیم SWIS-H است و شنوایی شناسی که اختلال شنوایی نوزاد شما را تشخیص داد می‌تواند شما را به مددکار اجتماعی SWIS-H ارجاع کند. شما ممکن است با مددکار اجتماعی در زمان تشخیص ملاقات کنید یا می‌توانید بعداً با مددکار اجتماعی تماس بگیرید.

یک مددکار اجتماعی SWIS-H در بیمارستان کودکان وست مید، بیمارستان کودکان سیدنی در رندویک و بیمارستان جان هانتر در نیو کاسل وجود دارد. از طریق بخش مددکاری اجتماعی هر یک از این بیمارستانها نیز می‌شود با مددکار اجتماعی تماس گرفت.

مددکار اجتماعی می‌تواند در مورد یک سری مسایل کمک کند، از جمله:

- کنار آمدن با اختلال شنوایی کودکان - احساسات مربوط به این تشخیص می‌تواند خرد کننده باشد و ممکن است صحبت کردن در باره آن با کسی که خارج از خانواده است مفید باشد.

- دسترسی به خدمات و منابع در داخل بیمارستان و جامعه - اگر به کمک اضافی نیاز داشته باشید، مددکار اجتماعی می‌تواند کمکتان کند تا در مورد خدمات و منابعی که مناسب خانواده شما است اطلاعات به دست بیاورید. این ممکن است شامل خدمات پشتیبانی خانواده، مسکن یا سایر منابع عملی، یا ارجاع به خدمات دیگر مربوط به شما یا کودکانتان باشد.

- نگرانی‌های خانوادگی و روابط - تشخیص اختلال شنوایی روی همه اعضای خانواده اثر خواهد گذاشت.

- مشکلات فرزند داری.

- مشکلات کنار آمدن با تغییرات و اندوه.

خدمات از جمله عبارتند از:

- ارزیابی نیازهای پشتیبانی خانواده‌ها

- مشاوره با والدین و خانواده‌ها

- گروههای آموزش و پشتیبانی

- اطلاعات و کمک در دسترسی به خدمات و منابع

- ارتباط با پشتیبانی‌های مالی مثل کمک هزینه / پرداختی مراقب، آغاز بهتر و طرح بیمه ملی ناتوانی (NDIS)

مددکار اجتماعی می‌تواند شما را در بیمارستان ببیند یا در بعضی مواقع ممکن است بتواند در منزلتان از شما دیدار کند.

مزایا

کمک هزینه سفر

حمل و نقل برای بهداشت - طرح یارانه هزینه سفر برای والدینی که بخاطر مسافت و دور افتادگی محرومیت داشته و برای استفاده از خدمات حمل و نقل برای دسترسی به خدمات پزشکی تخصصی که در محل خودشان موجود نیست به کمک مالی نیاز دارند.

طرح یارانه حمل و نقل برای بهداشت که در حال حاضر بودجه آن را اداره بهداشت تامین می کند شامل سفر برای غربالگری اطفال در سراسر ایالت - شنوایی (SWIS-H) و طرح کمک هزینه سفر و مسکن برای بیماران دور افتاده (IPTAAS) می باشد. این طرح با یارانه دادن برای هزینه حمل و نقل بیمار برای دیدن متخصصین پزشکی، جراحان دندان و شنوایی شناسها (برای همه نوزادانی که در برنامه غربالگری اطفال در سراسر ایالت - شنوایی (SWIS-H) آزمایش شده اند) کمک عرضه می کند.

طرح کمک به سفر SWIS-H

سفر SWIS-H در دسترس خانواده هایی است که بیشتر از ۱۰۰ کیلومتر (یک طرفه) از منزل خود برای ارزیابی شنوایی تشخیصی به مراکز تشخیص سفر می کنند. این مراکز در این نقاط واقع شده اند:

- بیمارستان کودکان، وست مید
- بیمارستان کودکان سیدنی، رندویک
- بیمارستان جان هانتز، نیو کاسل

همه‌هنگ کننده SWIS-H به شما برای دسترسی به سفر SWIS-H کمک خواهد کرد.

طرح کمک هزینه سفر و مسکن برای بیماران دور افتاده (IPTAAS)

IPTAAS برای این طراحی شده است که برای دسترسی به درمان پزشکی تخصصی

به کسانی که در جوامع دور افتاده و دور دست زندگی می کنند کمک کند. خانواده هایی که بیش از ۱۰۰ کیلومتر (یک طرفه) دور تر از نزدیکترین درمانگر متخصص زندگی می کنند واجد شرایط برای درخواست می باشند.

مهم است که توجه داشته باشید، IPTAAS همه هزینه را بازپرداخت نمی کند و مقداری سهم شخصی از کل هزینه ای که برای هر درخواست پرداخت شده است کسر می شود. IPTAAS سایر هزینه های زندگی مثل غذا را بازپرداخت نمی کند. مهم است که شما رسیدهای خود را برای دریافت بازپرداخت نگه دارید. اطلاعات بیشتری را در باره IPTAAS می توانید در این وب سایت بیابید: <http://www.enable.health.nsw.gov.au/iptaas>

کمک هزینه مراقب

ممکن است شما برای کمک در مورد هزینه های اضافه ای که ممکن است بخاطر داشتن کودکی با اختلال شنوایی متحمل می شوید، برای کمک هزینه مراقب واجد شرایط باشید. واجد شرایط بودن شما به سطح ناشنوایی کودکان بستگی دارد. مددکار اجتماعی بیمارستان می تواند در باره طرز درخواست دادن به شما اطلاعات بدهد. لازم خواهد بود با سنترلینک به شماره ۱۳۲۷۱۷ تماس بگیرید تا اطلاعات بیشتر و فرم درخواستی را که باید پر کنید بگیرید.

آغاز بهتر

آغاز بهتر یک برنامه تامین بودجه برای خانواده هایی است که کودکان معلول دارند. کودکان زیر ۶ ساله با ضعف شنوایی دائم ۴۰dBHL یا بیشتر در گوش بهترشان و اختلال طیف نورپواتی شنوایی (ANSD) واجد شرایط برای تامین بودجه از طریق آغاز بهتر می باشند. شنوایی شناس شما،

پزشک متخصص کودکان یا یک متخصص دیگر خدمات شنوایی می تواند به شما بگوید که کودک شما واجد شرایط هست یا نه.

برنامه آغاز بهتر استحقاق دسترسی به حد اکثر ۱۲۰۰۰ دلار هزینه خدمات را به شما می دهد. شما می توانید در هر مدت یکساله ۶۰۰۰ دلار خرج کنید. اطلاعات مربوط به آغاز بهتر را می توانید در این وب سایت بیابید:

<http://www.betterstart.net.au>

این خدمات را متخصصانی می توانند ارائه دهند که در برنامه آغاز بهتر ثبت نام شده باشند.

طرح بیمه ملی ناتوانی (NDIS)

برنامه خدمات شنوایی از طریق NDIS به یک سری افراد با ضعف شنوایی ملایم تا عمیق، از جمله کودکان و بزرگسالان جوان، بعضی استرالیایی های بومی و دریافت کنندگان مستمری های پیری و معلولیت خدمات می دهد. این برنامه دو بخش دارد:

- وظایف خدمت اجتماعی
- برنامه کوپن.

این برنامه را دفتر خدمات شنوایی اداره می کند. برای آگاهی بیشتر در باره این برنامه از این وب سایت دیدن کنید:

<http://hearingservices.gov.au>

استرس مالی

اگر دچار مشکلات مالی قابل ملاحظه ای هستید، لطفاً با هماهنگ کننده یا مددکار اجتماعی SWIS-H کنند تماس بگیرید چرا که ممکن است بتوانند کمکتان کرده و پیش از وقت ملاقات شنوایی تشخیصی کودکان کمک مالی به شما بدهند.

گروه‌های والدین و گروه‌های دیگر

Deaf Society of NSW

(انجمن ناشنوایی نیو سات ویلز)

تلفن: 1300 555 727

www.deafsocietynsw.org.au

Deaf Society of NSW به جامعه ناشنوا و برای آنها خدمات عرضه می‌کند تا حتمی کند که افراد ناشنوا به پتانسیل کامل خود برسند. Deaf Society با همکاری والدین کودکان ناشنوا یک برنامه مربی‌گری والدین به والدین را اجرا می‌کند.

Deaf Society of NSW در پاراماتا، نیوکاسل، سنترال کوست، کافس کوست، لیزمور و واراوانگ دفتر دارد.

Dubbo & District Deaf Club

(باشگاه ناشنوایان دابو و منطقه)

تلفن: (02) 6884 6714

<http://www.hearourheart.org/dubbo--district-deaf-club.html>

سازمان گروه پشتیبانی والدین دابو و منطقه برای ناشنوایان / کم شنوایان، دسترسی به کمک پزشکی و آموزشی را برای کسانی که دچار مشکلات شنوایی هستند فراهم می‌نماید.

Parents of Deaf Children (والدین کودکان ناشنوا)

تلفن: (02) 9871 3049

فاکس: (02) 9871 3193

www.podc.org.au

والدین کودکان ناشنوا (PODC) که قبلاً به نام شورای والدین برای آموزش ناشنوایان شناخته می‌شد، یک سازمان غیر انتفاعی است که از خانواده‌هایی که در نیو سات ویلز نوزادان، کودکان و نوجوانان با اختلال شنوایی دارند پشتیبانی می‌کند. این سازمان یک سری اطلاعات، پشتیبانی و خدمات حمایتی برای والدین و مراقبین عرضه می‌کند.

Aussie Deaf Kids (بچه‌های ناشنوا استرالیا)

www.aussiedeafkids.org.au

Aussie Deaf Kids پشتیبانی و اطلاعات آنلاین به والدینی می‌دهد که کودکی را که اختلال شنوایی دارد و در استرالیا زندگی می‌کند بار می‌آورند.

ACT Deafness Resource Centre

(مرکز منابع ناشنوایی ACT)

www.actdrc.org.au

ACT Deafness Resource Centre به کم شنوایان، ناشنوایان و آنهایی که بیماری مزمن دارند و در ACT زندگی می‌کنند اطلاعات، ارجاع و خدمات حمایتی عرضه می‌کند.

Canberra Deaf Children's Association

(انجمن کودکان ناشنوا کانبرا)

www.canberradeafkids.org.au

Canberra Deaf Children's Association (CDCA) تلاش می‌کند تا در مورد مسایلی که روی کودکان ناشنوا کم شنوا تاثیر می‌گذارد به والدین و خانواده‌ها پشتیبانی و اطلاعات عرضه کند.

Deaf Australia (استرالیای ناشنوا)

www.deafau.org.au

Deaf Australia سازمان هواداری ملی برای مردم ناشنوا در استرالیا است. این سازمان نماینده عقاید کسانی است که از Auslan (زبان اشاره استرالیا) استفاده می‌کنند.

Deafness Forum of Australia

(انجمن ناشنوایی استرالیا)

تلفن: (02) 6262 7808

www.deafnessforum.org.au/

Deafness Forum of Australia سازمان هواداری ملی است که نماینده همه منافع و عقاید جوامع ناشنوا و کم شنوا، از جمله کسانی که یک اختلال گوش یا حفظ تعادل مزمن دارند، و خانواده‌های آنان می‌باشد.

منابع بین‌المللی

Beginnings (اوایل)

برای والدین کودکان ناشنوا یا کم شنوا
/https://www.ncbegin.org

Hands And Voices (USA)

دستها و صداها (آمریکا))

سازمانی که والدین اداره می‌کنند و به خانواده‌ها و کودکان ناشنوا یا کم شنوای آنان، و همینطور به متخصصینی که به آنها خدمت می‌کنند پشتیبانی می‌دهد.
www.handsandvoices.org

John Tracey Clinic (کلینیک جان

تریسی)

آموزش از راه دور برای والدین کودکان خردسال با اختلال شنوایی.
www.jtc.org

My baby's hearing

(شنوایی نوزاد من)

www.babyhearing.org

National Deaf Children's

Society (UK) (انجمن ملی کودکان

ناشنوا (انگلستان))

پشتیبانی، اطلاعات و راهنمایی برای کودکان ناشنوا، جوانان و خانواده‌های آنان عرضه می‌کند.
www.ndcs.org.uk

بخش پژوهش شنوایی استرالیا، National Acoustic Laboratories (NAL)

(آزمایشگاه‌های صوتی ملی) برای برتری در پژوهش‌های شنوایی در سراسر جهان تصدیق شده است. Longitudinal Outcomes Study for Children with Hearing

Impairment (LOCHI) (مطالعه طولی

نتایج برای کودکان مبتلا به اختلال شنوایی) پیشرفت تعداد زیادی از کودکان را که اختلال شنوایی دارند تحت نظر دارد و در باره تاثیر اختلال شنوایی و منافع تشخیص و مداخله زود هنگام اطلاعات مهمی به خانواده‌ها و متخصصین می‌دهد. برای آگاهی بیشتر از این وب سایت‌ها دیدن کنید:

www.nal.gov.au

www.outcomes.nal.gov.au

Aussie Deaf Kids

(بچه‌های ناشنوا استرالیا)

پشتیبانی و اطلاعات آنلاین برای والدین کودکان کم شنوا و ناشنوا که در استرالیا زندگی می‌کنند.

www.aussiedeafkids.org.au

Audiological Society of Australia

(انجمن شنوایی شناسی استرالیا)

در باره خدمات شنوایی در استرالیا اطلاعات می‌دهد.

www.audiology.asn.au

Sydney Cochlear Implant

Centre (SCIC) (مرکز دستگاه

کاشته حلزون سیدنی)

در باره دستگاه‌های کاشته حلزون گوش اطلاعات می‌دهد.

www.scic.org.au

منابع استرالیایی

Australian Hearing

(شنوایی استرالیا)

اطلاعات در باره اختلال شنوایی، سمعک‌ها و پژوهش در استرالیا
www.hearing.com.au

دولت استرالیا به شنوایی استرالیا بودجه می‌دهد تا برای استرالیایی‌های جوان از بدو تولد تا ۲۶ سالگی، که شهروندان و مقیمان دائم هستند و یک اختلال شنوایی دائم دارند خدمات شنوایی، از جمله سمعک فراهم نماید. هزینه‌ای برای خدمات این سازمان وجود ندارد بجز یک هزینه کوچک سالیانه برای تعمیر و نگهداری در صورتیکه سمعک گذاشته شده باشد. وب سایت www.hearing.com.au را ببینید.

نوزادان را شنوایی شناسان متخصص کودکانی می‌بینند که در شنوایی اطفال و کار گذاشتن سمعک آموزش تخصصی دیده‌اند. شنوایی شناس خانوادگی شما در باره نتایج آزمایش شنوایی نوزادتان با شما صحبت خواهد کرد و در باره تاثیری که اختلال شنوایی احتمالاً در رشد او خواهد داشت به شما اطلاعات خواهد داد. شنوایی شناس شما در باره گزینه‌های تقویت صدا نیز با شما صحبت خواهد کرد و در تهیه یک برنامه بهبود شنوایی و برقراری ارتباط برای نوزادتان، از جمله تامین سمعک در صورت نیاز، با شما همکاری خواهد نمود. پس از تمام شدن برنامه کار گذاشتن سمعک، شنوایی شناس شما یک جدول بازبینی برای تحت نظر گرفتن پیشرفت کودکان تهیه خواهد کرد.

بلوکهای ساختمان

تجدید چاپ با اجازه:

aussie deaf kids

پشتیبانی و اطلاعات والدین

www.aussiedeafkids.org.au

ایمیل: info@aussiedeafkids.org.au

والدین عزیز،

اگر اختلال شنوایی اخیراً در نوزاد شما تشخیص داده شده است، ما می‌دانیم که اکنون چه احساسی دارید. همه ما این احساسات غم و تنهایی را وقتی کودکانمان تشخیص داده شدند تجربه کرده‌ایم. این تشخیص بصورت یک شوک بزرگ وارد می‌شود.

اما در هفته‌ها، ماه‌ها و سالها آینده خواهید دید که کودکان همه چیزهایی را که قبل از تولدش آرزو داشتید انجام خواهد داد. نوزادتان به شما لبخند خواهد زد، با شما صحبت خواهد کرد، مدرسه خواهد رفت، ورزش خواهد کرد و شغلی پیدا خواهد کرد. زندگی همیشه آسان نخواهد بود ولی با عشق و کمک شما، نوزادتان بزرگ خواهد شد و یک زندگی شاد، پر ثمر و مستقل خواهد داشت.

این کتابچه توسط والدین کودکان ناشنوا و کم شنوا برای شما جمع آوری شده است. ما می‌خواهیم شما بدانید که تنها نیستید. همه ما مقدار زیادی از والدین دیگر چیز یاد گرفته‌ایم و از دانش و تجربیات آنها استفاده کرده‌ایم تا این کتابچه را برای شما تهیه کنیم. ما نام آن را "بلوکهای ساختمان" گذاشته‌ایم چون شما دارید ساختن یک آینده شاد و موفق را برای نوزادتان شروع می‌کنید.

با بهترین آرزوها و امید اینکه از نوزادتان لذت ببرید!

در وحله اول...

اجازه بدهید که افراد به شما و خانواده تان کمک و پشتیبانی بدهند - وقتی احتیاج دارید کمک بخواهید.

همه اطلاعاتی را که در باره اختلال شنوایی نوزادتان دارید در یک جا نگه دارید.

نسبت به خودتان مهربان باشید - وقت برای استراحت بگذارید.

و پشتیبانی عاری از تعصب دریافت می‌کنند معمولاً تصمیمات درستی برای نوزاد و خانواده شان می‌گیرند.

وقتی را که لازم دارید برای تصمیم گرفتن صرف کنید - مجبور نیستید عجله کنید. اما معطل شدن برای چند ماه هم ایده خوبی نیست.

سوال کنید و مطمئن شوید که پاسخها را می‌فهمید.

از دکتر و شنوایی شناس نوزادتان بخواهید نکات عمده‌ای را که در باره آن با شما صحبت کردند بنویسند.

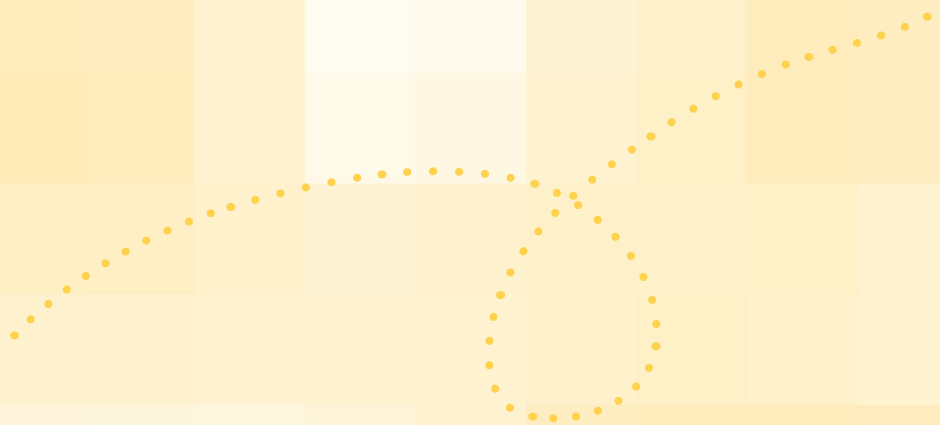
در باره افکار و نگرانی‌هایتان صحبت کنید

هدف عمده تشخیص زود هنگام اختلال شنوایی دسترسی به ارتباط است. بغل کردن، آرام کردن، تکان دادن، لبخند زدن و آواز خواندن همه شکل‌های مختلف ارتباطند.

شما بهترین‌ها را برای نوزادتان می‌خواهید. والدین، حامیان طبیعی کودکانشان هستند و شما باید نقش فعالی در برنامه ریزی برای آینده نوزادتان داشته باشید.

قدمها را یک به یک بردارید - سفرهای بزرگ با یک قدم شروع می‌شوند.

تا آنجا که می‌توانید از منابع مختلف اطلاعات بگیرید. والدینی که اطلاعات

پایه‌های خوب...

فهمیدن اینکه کودکان اختلال شنوایی دارد یک شوک است. خوشبختانه، آنچه که نوزادان در حال حاضر بیش از هر چیز دیگر از شما نیاز دارد، همه چیزهایی هستند که والدین در آن خیلی خوبند - لمس کردن، حرف زدن، آرام کردن و دوست داشتن. با اینکه چیزهای زیادی هست که باید یاد بگیرید و تصمیماتی که باید بگیرید، از نوزادان لذت ببرید و یک روال راحت روزمره را شروع کنید.

احتمالاً تا حالا کمی در باره اینکه زندگی با نوزادی که اختلال شنوایی دارد چگونه است از شنوایی شناس یا دکترتان یاد گرفته‌اید. اینهمه اطلاعات می‌تواند گیج کننده باشد. ولی ما والدین یاد گرفته‌ایم که هر چه بیشتر در باره اختلال شنوایی و اداره کردن آن اطلاعات داشته باشیم، کنترل بیشتر در دست ما است و انجام کارهایی که باید انجام شود آسانتر است.

دانش قدرت است. تا آنجا که می‌توانید از چندین منبع مختلف اطلاعات جمع آوری کنید. بروشورها، کتابها، مقالات و وب سایت‌ها را بخوانید. شما بعضی منابع را خیلی مفید خواهید یافت و بعضی‌ها را ممکن است خوشتان نیاید. نوزادان ما همه انفرادی هستند و خانواده‌های ما نیازهای متفاوت دارند. چیزی که برای یک خانواده مناسب است ممکن است برای شما درست نباشد.

مواظبت کردن از خودتان...

والدین وقتی از اختلال شنوایی نوزادشان آگاه می‌شوند، واکنشهای مختلفی نسبت به آن نشان می‌دهند. انکار، خشم، غم و ترس، همه واکنشهای رایجی هستند. چگونگی واکنش ما به این تشخیص به خیلی چیزهایی بستگی دارد که منحصرأً به ما و خانواده ما مربوط است. در طول زمان، این احساسات شدید ضعیف می‌شوند. ما یاد می‌گیریم که موقعیت را بپذیریم و به زندگی خود ادامه دهیم - ما نسبت به نقش ناشنوایی در زندگی مان دیدگاهی پیدا می‌کنیم. باز هم اوقات غم دار و اندوهگین وجود خواهد داشت - این بخشی از محبت زیاد پدر یا مادر است.

داشتن نوزادی که اختلال شنوایی دارد روی همه خانواده تاثیر می‌گذارد. والدین ممکن است رویکردهای متفاوتی نسبت به این نقش جدیدشان داشته باشند. آنها ممکن است احساسشان و واکنش شان با هم فرق داشته باشد. با همسران در باره احساسات گفتگو کنید و از نیازهای او نیز آگاه باشید. در میان گذاشتن احساساتتان با خانواده و دوستانی که مورد اعتمادتان هستند و دوستشان دارید نیز می‌تواند مفید باشد. صادق و روباز بودن با خانواده و دوستان به آنها کمک خواهد کرد تا درک کنند که صحبت کردن در باره نوزاد شما و اختلال شنوایی او و کمک کردن به شما تا بهتر با این موقعیت کنار بیایید عیبی ندارد. اگر بچه‌های دیگری دارید، از احساسات و نیازهای آنان نیز آگاه باشید.

شما مرکز دنیای نوزادتان هستید و مهم است که در چند ماه آینده از خودتان مواظبت کنید. سعی کنید به حد کافی بخوابید؛ غذاهای سالم بخورید و بطور مرتب، کمی ورزش کنید. پیاده روی روزانه برای شما و نوزادتان خوب است!

در چند هفته اول بعد از تشخیص نوزادتان، تمرکز کردن و "جمع و جور کردن خودتان" می‌تواند مشکل باشد. کمک خانواده و دوستان را بپذیرید. ما بروشوری تهیه کرده‌ایم که شما می‌توانید به خانواده و دوستانتان بدهید و حاوی نکات و پیشنهادات مفیدی برای آنها است. یک وعده غذای خوب، نگهداری از نوزاد یا بردن بچه‌های دیگر شما به مدرسه، همه کارهایی هستند که به شما کمک می‌کند و به آنها اجازه می‌دهد که علاقمند بودنشان را به شما نشان دهند.

شما این چیزها را لازم خواهید داشت...

یک تقویم - طی چند ماه آینده، شما وقت ملاقاتهای زیادی خواهید داشت. به یاد داشته باشید که وقتی را برای قهوه با دوستان یا غذا با خانواده رزرو کنید (بگذارید آنها بپزند!).

یک دفتر وقایع روزانه - همه چیز را بنویسید. ما اغلب وقتی در استرس هستیم مطالبی را که به ما گفته می شود فراموش می کنیم و یادداشت کردن مطالب می تواند ایده خوبی باشد. یادداشتهای قرار ملاقاتها و گفتگوهای تلفنی و غیره را نگه دارید. آنها می توانند خلاصه ولی مفید باشند. خیلی از والدین نوشتن افکار و احساساتشان را نیز مفید می یابند.

دو کلاسور - یکی برای نتایج آزمایشات و گزارشات نوزادتان و دیگری برای اطلاعات مربوط به اختلال شنوایی، خدمات و غیره.

یک جای کارت ویزیت - هر کسی را که می بینید کارت ویزیت او را بگیرید و به این ترتیب جزئیات تماس با همه آنها را دم دست خواهید داشت.

تیم شما...

شما و نوزادتان تعدادی افراد مختلف را در هفته‌ها و ماههای آینده خواهید دید. همه آنها بخشی از یک تیم چند رشته‌ای هستند و بودنشان برای کمک و پشتیبانی از شما است.

- شما و خانواده تان مهمترین اشخاص در تیم نوزادتان هستید و مهم است که شما رابطه خوبی را با اعضای تیم تان ایجاد کنید. بعد، برای بیان نگرانی‌هایتان و آگاه کردن آنها از نیازهایتان احساس راحتی خواهید کرد.
- یک لیست سوال با خودتان به قرار ملاقات ببرید. ما اغلب وقتی به دیدن دکتر یا شنوایی شناس می‌رویم مهمترین سوالها را فراموش می‌کنیم.
- هیچ سوالی خیلی احمقانه نیست - همیشه یک نفر قبل از شما همان سوال را پرسیده است.
- مطمئن شوید که پاسخهای سوالهایتان را می‌فهمید - با عدم اطمینان به خانه نروید.
- اگر به زبان انگلیسی مسلط نیستید یک مترجم حرفه‌ای درخواست کنید.
- مطمئن شوید که کپی گزارشات و نتایج آزمایشات را بگیرید. آنها در طول زمان می‌توانند خیلی مفید باشند. آنها را در کلاسوری که درست کرده‌اید بگذارید.
- مورد سوال قرار دادن توصیه‌های یک متخصص یا خواستار یک نظر دوم شدن عیبی ندارد. شما باید در اداره کردن اختلال شنوایی نوزادتان احساس راحتی بکنید.

اطلاعات...

اطلاعات با کیفیت خوب در باره اختلال شنوایی و مدیریت آن بسیار مهم است. هر چقدر که می‌توانید از منابع مختلف اطلاعات بگیرید و در باره آنچه که یاد گرفته‌اید با متخصصین تیم تان، خانواده و دوستان، و سایر والدینی که کودکانشان اختلال شنوایی دارند صحبت کنید. بعد خواهید توانست در باره آینده نوزادتان آگاهانه گزینه‌ها را انتخاب کنید.

بعضی از والدین همه اطلاعات اولیه را زیاده از حد می‌یابند و جذب کردن آن برایشان مشکل است، در حالیکه برای بعضی‌های دیگر هر چه اطلاعات بگیرند کافی نیست. با سرعتی پی آن بروید که مناسب شما است. نقش متخصصین این است که به شما کمک کنند اطلاعات را بفهمید و از شما در تصمیم‌گیری پشتیبانی کنند.

مهم است که برای خیلی سالهای آینده با اطلاعات روز همگام باشید. تکنولوژی، خط مشی‌های دولت و غیره در طول زمان تغییر می‌کنند و به تدریج که نوزادتان بزرگتر می‌شود شما باید خودتان را به روز و آگاه نگهدارید.

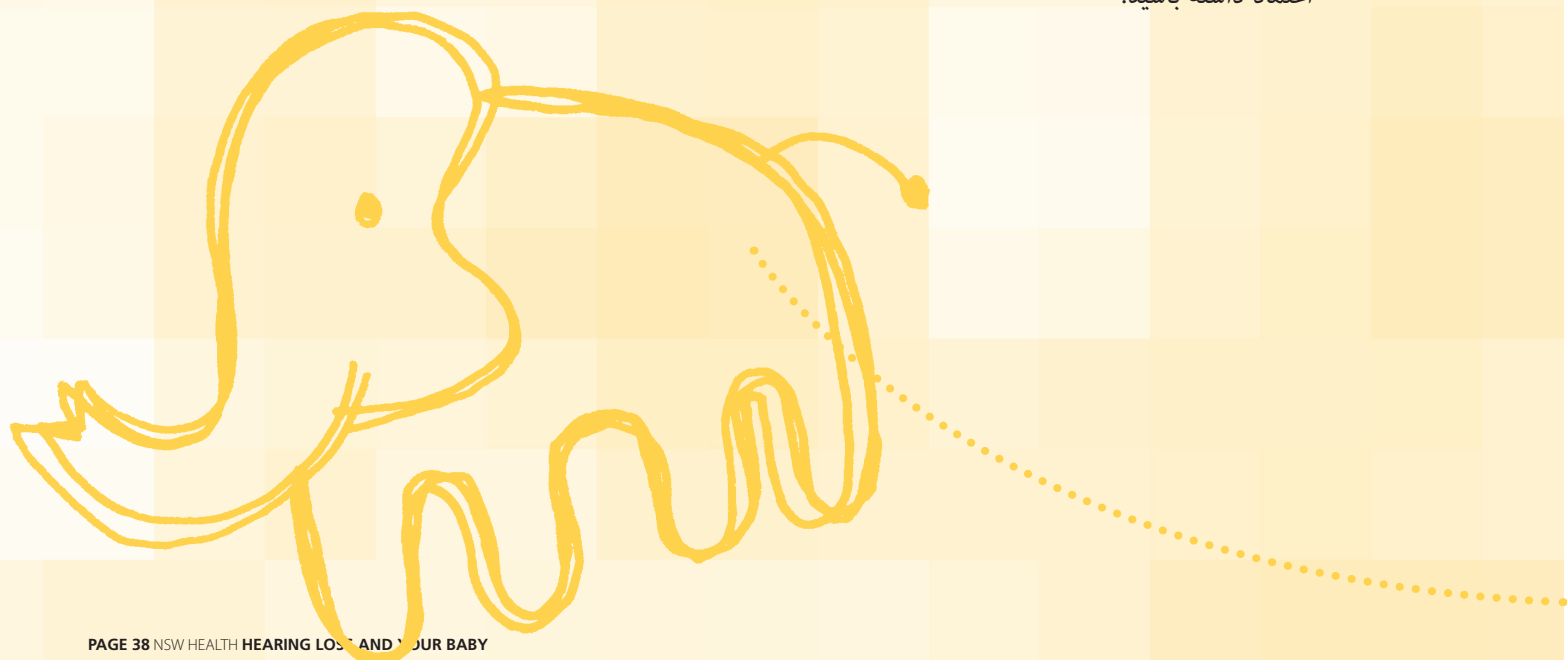
بسیاری منابع عالی برای اطلاعات خوب، دقیق و قابل اتکا وجود دارند - کتابها، بروشورها و منابع آنلاین. 'Choices' از شنوایی استرالیا بهترین نقطه آغاز است یا از پزشک متخصص کودکان در بیمارستانی که اختلال شنوایی در آن تشخیص داده شد یا شنوایی شناس خواهش کنید که مراجعی را به شما توصیه کنند.

بیشتر والدین، والدین دیگر بچه‌های ناشنوا یا کم شنوا را منابع فوق‌العاده‌ای برای دانش و تجربه می‌یابند. از شنوایی شناسان در باره گروههای پشتیبانی و برنامه‌های مربی‌گری والدین در منطقه خودتان سوال کنید. شنوایی شناس شما می‌تواند کمکتان کند تا با گروه والدین به والدین در منطقه خودتان تماس بگیرید.

تصمیم‌ها...

وقتی اختلال شنوایی در نوزاد شما تشخیص داده می‌شود، به نظر می‌رسد تصمیمات خیلی زیادی هست که باید گرفته شود و باید این تصمیمات را وقتی بگیریم که هنوز در شک هستیم و خیلی کم می‌دانیم...

- عجله نکنید. چند هفته وقت گذاشتن تا اطلاعات بیشتری در باره اختلال شنوایی نوزادتان و نیازهای او به دست بیاورید، تاثیری در آینده او نخواهد داشت. اما چند ماه معطل کردن ایده خوبی نیست. توصیه می‌شود که نوزادتان تا ۶ ماهگی وسیله کمکی دریافت کرده و مداخله زود هنگام را شروع کرده باشد.
- شما حق دارید که مسیری را که به بهترین وجه مناسب نوزاد و خانواده شما است انتخاب کنید. مطمئن شوید که همه گزینه‌هایی را که برای شما موجود است میدانید. یک تصمیم گیرنده آگاه باشید.
- تصمیماتی که حالا می‌گیرید قابل عوض شدن است - تصمیماتی که امروز برای خانواده شما مناسب است ممکن است چند سال دیگر مناسب نباشد.
- دنبال یک سرویس مداخله زود هنگام که مناسب خانواده شما باشد بگردید. به دیدنشان بروید و با کارمندانشان صحبت کنید. آنها برای مدتی بخش مهمی از زندگی شما خواهند بود، پس مهم است که با آنها راحت باشید و به خدماتشان اعتماد داشته باشید.

خانواده‌های روستایی...

زندگی کردن در خارج از مناطق شهری چالش‌های دیگری را برای خانواده‌ها ایجاد می‌کند. شما احتمالاً باید مسافت‌های طولانی تری را برای دسترسی به خدمات تخصصی و شنوایی شناسی طی کنید. مسایل مربوط به کار، نگهداری از کودکان و سفر کردن با یک نوزاد کوچک، استرس خانواده‌های روستایی را بیشتر می‌کند. می‌تواند اینطور به نظر برسد که تازه به خانه رسیده‌اید و باید دوباره بروید.

این وضعیت در طول زمان بهتر می‌شود. تعداد وقت ملاقاتها کمتر خواهد شد و خواهید توانست به یک مرکز شنوایی استرالیا که نزدیک تر به منزلتان است بروید. خدماتی برای شما وجود دارد که می‌تواند بار مالی را کمتر کند. در باره کمک مالی برای سفر و مسکن در ایالت خودتان از دکتر، شنوایی شناس یا مددکار اجتماعی بیمارستان سوال کنید.

ایمن سفر کنید. اگر ناراحت هستید رانندگی نکنید. ممکن است بهتر باشد که بعد از یک وقت ملاقات، شب را بمانید و وقتی تا خانه رانندگی کنید که شما و نوزادتان استراحت کرده و آرامتر هستید.

منظم باشید. همه اطلاعات را در یک جا بگذارید. هر فرمی را که احتمالاً باید امضا شود به یاد بیاورید. همه سوالاتان را بنویسید. اجازه ندهید که دکتر، شنوایی شناس یا هر متخصص بهداشت دیگر شما را به عجله وادار کند. شما راه زیادی را برای رفتن به وقت ملاقات طی کرده‌اید و باید وقتی به خانه بر می‌گردید حس کنید که دیدارتان ارزشمند بوده است.

سعی کنید وقت ملاقاتها را طوری سازمان دهید که برای شما و خانواده تان آسان ترین باشد. ساعات آخر بعد از ظهر جمعه یا صبح زود دوشنبه ممکن است کمتر مغل خانوادها باشد.

بخاطر داشته باشید کسانی که به شما علاقمندند مایلند به شما کمک و پشتیبانی عرضه کنند. وقتی به کمک احتیاج دارید از آنها خواهش کنید - وقتی دیگری خواهد بود که شما بتوانید لطف آنها را جبران کنید.

شما تنها نیستید...

بیشتر والدین وقتی اختلال شنوایی در نوزادشان تشخیص داده می‌شود احساس می‌کنند که خیلی تنها و از دیگران جدا هستند. ولی شما تنها نیستید. والدین زیادی هستند که این راه را قبل از شما طی کرده‌اند و می‌دانند که تماس گرفتن با خانواده‌های دیگری که وضعیت مشابهی دارند چقدر مهم است.

والدین دیگر را کجا می‌توانید بیابید؟ با شنوایی شناستان صحبت کنید و به او بگویید که می‌خواهید والدین دیگر را در منطقه خودتان ملاقات کنید. سرویس مداخله زود هنگام شما یک منبع عالی برای پشتیبانی و دوستی با خانواده‌های دیگر خواهد بود. گروه‌های والدین که به والدین کودکان کوچک و بزرگ اطلاعات و پشتیبانی می‌دهند در بیشتر ایالتها وجود دارند. و بالاخره، اما نه کم اهمیت، گروه‌های آنلاین هم هستند که در آن خیلی از خانواده‌ها پشتیبانی و اطلاعات عملی خوبی را از خانواده‌های دیگری گرفته‌اند که در موقعیت‌های روزمره با کودکان با اختلال شنوایی زندگی می‌کنند.

شما از خانواده‌های دیگر خیلی چیز یاد خواهید گرفت. آنها یک ثروت بزرگ از تجربه و دانش دارند که شما می‌توانید از آن بهره ببرید. و والدین دیگر می‌توانند از دیدگاه و تجربه منحصر به فرد شما چیز یاد بگیرند. شما واقعاً تنها نیستید.

A

Automated) Auditory Brainstem Response (ABR) ([A]

(پاسخ خودکار شده پایه مغز)
شبيه آزمایش پاسخ شنوایی پایه مغز (ABR) (مذکور در بالا) به استثنای اینکه امواج تولید شده در مقابل یک الگو اندازه گیری می‌شوند تا یک نتیجه قابل قبول یا ارجاع را تعیین می‌کند.

Auditory neuropathy spectrum disorder (ANS)

(اختلال طیف نوروپاتی شنوایی)
نامی است که به الگویی از نتایج آزمایشات داده می‌شود. ANSD وقتی پیش می‌آید که صدا بطور طبیعی وارد گوش می‌شود ولی انتقال صدا از گوش داخلی به مغز به شکل طبیعی صورت نمی‌گیرد. واژه‌های دیگر برای آن عبارتند از: Auditory Neuropathy (AN) (نوروپاتی شنوایی) و Auditory Neuropathy/Auditory (AN/AD) (نوروپاتی شنوایی / شنوایی نامنطبق).

B

Bilateral hearing loss

(اختلال شنوایی دو طرفه)
اختلال شنوایی در هر دو گوش.

Binaural (دو گوش)

مربوط به هر دو گوش.

Audiogram (نگاره شنوایی)

نگاره‌ای که از آن برای ثبت نتایج یک آزمایش شنوایی استفاده می‌شود. این شامل یک جدول و یک گراف برای هر گوش است و نشان می‌دهد که در زمان آزمایش صداها را در فرکانس‌های مختلف تا چه حد می‌تواند بشنود.

Audiological assessment/evaluation

(ارزیابی / سنجش شنوایی شناسی)
یک سری آزمایشات شنوایی که نوع و میزان اختلال شنوایی را نشان می‌دهد.

Audiology (شنوایی شناسی)

مطالعه شنوایی و اختلال شنوایی.

Auditory Brainstem Response

(ABR) test (آزمایش پاسخ شنوایی پایه مغز (ABR))

یک آزمایش علمی (که وقتی نوزاد در خواب است انجام می‌شود) که می‌شود از آن برای ارزیابی عملکرد شنوایی در نوزادان استفاده کرد. یک پاسخ الکتروانسفالوگرافی (ECG) از الکترودهایی که روی پوست سر گذاشته می‌شوند ضبط می‌شود که پاسخ عصب شنوایی نوزاد به صدا را اندازه می‌گیرد. واژه‌های دیگر برای آن عبارتند از: Brainstem Evoked Response (BSER) (پاسخ تداعی پایه مغز)، Brainstem Auditory Evoked Potential (BAEP) (پتانسیل تداعی شنوایی پایه مغز)، و Brainstem Auditory Evoked Response (BAER) (پاسخ تداعی شنوایی پایه مغز).

Acoustic nerve (عصب صوتی)

عصب هشتم مجموعه که عصبهای شنوایی (حلزونی) و حفظ تعادل (دهلیزی) را ترکیب می‌کند.

Acquired deafness

(ناشنوایی اکتسابی)

از دست دادن شنوایی که در مرحله‌ای از زندگی پیش می‌آید ولی در هنگام تولد وجود ندارد.

Amplification (تقویت صدا)

استفاده از سمعک و سایر دستگاههای الکترونیکی برای افزایش بلندی صدا.

Assistive Communication

(دستگاههای (listening) Devices

کمکی ارتباطی (گوش کردن))

وسایلی که می‌شود برای کمک کردن به افراد ناشنوا و کم شنوا از آن همراه با یا بجای دستگاههای شنوایی استفاده کرد. مثلاً تلفنی که صدای آن تقویت شده است، ساعت‌های شماطه داری که مرتعش می‌شوند یا سیستم حلقه شنوایی.

Atresia (aural) (بی سوراخی (گوشی))

یک نوع بد شکلی گوش که در آن کانال بیرونی گوش وجود ندارد و معمولاً با نقص گوش بیرونی و / یا فضای گوش میانی همراه است.

واژه نامه

C

Canal, ear (کانال، گوش)

فاصله لاله گوش تا پرده گوش که امواج صوتی در آن حرکت می‌کنند.

Cerumen (سرومن)

یک ماده شبیه به موم زرد یا قهوه‌ای رنگ ("موم گوش") که در یک سوم بیرونی کانال گوش بیرونی تولید می‌شود.

Cochlea (حلزون گوش)

لوله شبیه به حلزون در گوش داخلی که در آن صدا به پیامهای برقی برای فرستادن به مغز تبدیل می‌شود.

Cochlear implant (دستگاه کاشته)

در حلزون گوش

یک دستگاه پزشکی که با جراحی کاشته می‌شود و ساختارهای آسیب دیده گوش داخلی را کنار گذاشته و عصب شنوایی را مستقیماً تحریک می‌کند و به این ترتیب به افرادی که ضعف شنوایی شدید تا عمیق دارند کمک می‌کند تا صدا و گفتار را تفسیر کنند.

Conductive hearing loss (اختلال

شنوایی رسانا)

یکی از سه نوع اختلال شنوایی (اختلال شنوایی را ببینید).

D

Decibel (دسیبل)

یک واحد اندازه گیری صدا. در آزمایش شنوایی، dB برای نشان دادن میزان بلندی یا قدرت صدا به کار برده می‌شود. یک نجوا حدود ۲۰ dB است، زنگ تلفن ۸۰ dB و صدای موتور جت در حال بلند شدن ۱۵۰ dB.

Diagnostic audiologic evaluation

(سنجش شنوایی تشخیصی)

یک سری آزمایشات شنوایی که شنوایی شناس انجام می‌دهد تا موقعیت شنوایی شخص را تعیین کند. این آزمایشات ثابت خواهد کرد که مشکل شنوایی وجود دارد یا نه و اگر هست، تا چه حد.

E

Ear, external (گوش، بیرونی)

گوش بیرونی متشکل است از لاله گوش (قسمتی که می‌توانیم ببینیم)، کانال گوش و سطح بیرونی پرده گوش.

Ear, inner (گوش، داخلی)

متشکل است از دهلیز، کانالهای نیم دایره‌ای (ارگانه‌های حفظ تعادل بدن)، سطح داخلی پنجره‌های بیضی و دایره‌ای، و حلزون گوش.

Ear, middle (گوش، میانی)

شامل پرده گوش، سه استخوان کوچک به نام استخوانچه‌ها و شیپور استاش می‌باشد.

F

Feedback (بازخورد)

صدای سوت ماندنی که بعضی وقتها سمعک تولید می‌کند.

Earache (گوش درد)

هر دردی که در گوش حس شود. به صورت فنی ممکن است اوتالگیا نام برده شود.

Eardrum (پرده گوش)

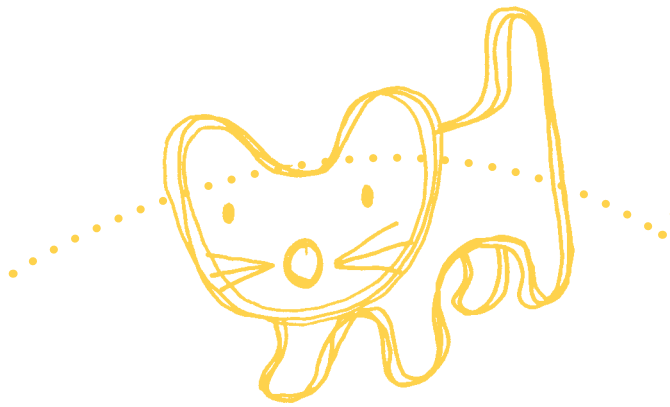
پرده گوش یک غشای نازک است که کانال گوش و گوش میانی را از هم جدا می‌کند. نام پزشکی آن پرده صماخ است.

Ear wax (موم گوش)

موم در کانال گوش بیرونی. Cerumen را ببینید.

Eustachian tube (شیپور استاش)

گذرگاهی بین گوش میانی و پشت بینی که اجازه می‌دهد هوا وارد گوش میانی شده و خارج شود. این عمل حتمی می‌کند که فشار هوا در داخل گوش میانی با فشار هوا در خارج از پرده گوش مساوی باشد.

H

Hearing loop system**(سیستم حلقه شنوایی)**

یک دستگاه کمکی برای گوش کردن که شامل میکروفون (ها)، یک تقویت کننده صدا و یک حلقه سیم که می شود آن را دور گردن انداخت یا در اطراف یک اتاق نصب کرد. صدا مستقیماً به گوشی‌ها یا سمعک‌های اشخاصی که در محوطه محصور شده توسط حلقه هستند منتقل می شود و به این ترتیب تاثیر مسافت و صداهای زمینه را کاهش می دهد.

در مکانهای عمومی که یک حلقه شنوایی در آن نصب شده معمولاً نماد بین المللی ناشنوایی در آن نمایش داده می شود.

Hearing loss, conductive**(اختلال شنوایی، رسانا)**

اختلال شنوایی ناشی از عدم توانایی امواج فشاری صدا که از طریق کانالهای طبیعی هدایت هوا به حلزون گوش برسند. این نوع ناشنوایی اغلب با درمان پزشکی یا جراحی خوب می شود.

(اختلال شنوایی، مخلوط)

ترکیبی از اختلالات شنوایی رسانا و حسی-عصبی.

Hair cells (سلولهای مویی)

ساختارهایی به شکل مو در گوش داخلی که امواج صدا را به پیامهای برقی تبدیل می کنند که از طریق عصب شنوایی به مغز منتقل می شود.

Hearing aid (سمعک)

یک دستگاه برقی تقویت کننده صدا که برای این طراحی شده است که صدا را برای کسی که اختلال شنوایی دارد قابل شنیدن کند.

Hearing aid, Behind-the-Ear**(BTE) (سمعک، پشت لاله گوش)**

یک نوع سمعک که طوری ساخته شده است که پشت گوش جا شود و صدا را از طریق لوله و یک قالب گوش سفارشی به کانال گوش می رساند.

Hearing aid, Completely-in-the-**Canal (CIC)****(سمعک، کاملاً در کانال گوش)**

نوعی سمعک که اندازه آن میکرو مینیاتوری است و کاملاً در داخل کانال گوش جا می گیرد تا به نزدیکترین شکل ممکن فرآیند طبیعی شنیدن را تقلید کند. طرح آن سفارشی است تا کاملاً با خطوط کانال گوش شخص کار بر تطبیق کند.

Hearing aid, In-the-Ear (ITE)**(سمعک، داخل گوش)**

نوعی سمعک که داخل گوش بیرونی یا کانال گوش جا می شود. طرح آن سفارشی است تا کاملاً با شکل کانال گوش شخص کار بر تطبیق کند.

Frequency (فرکانس یا طول موج)

فرکانس تعریف اندازه ارتعاشات امواج صوتی است. فرکانس از طریق گوش شخص به شکل اوج صدا تفسیر می شود. فرکانس به هرتز و کیلوهرتز اندازه گیری می شود.

G

Genetic Hearing Loss (اختلال**شنوایی ژنتیکی)**

اختلال شنوایی ناشی از تغییرات در ژن ها.

Glue ear (گوش چسبناک)

یک پیچیدگی رایج عفونتهای گوش میانی. "چسب" یک مایع غلیظ چسبناک است که بعد از پاک شدن عفونت در حفره گوش میانی می ماند. گوش چسبناک انتقال صدا را از گوش بیرونی به گوش داخلی سخت تر می کند.

Grommets (لوله ها)

لوله های پلاستیکی که برای درمان گوش چسبناک در پرده گوش نوزاد فرو برده می شود.

N

Nerve, cochlear (عصب، حلزونی)
شاخه عصب هشتم مجمله (صوتی) که از حلزون گوش شروع شده و پیامهای صوتی را به مغز می‌رساند.

O

Ossicles (استخوانچه ها)
استخوانهای کوچک گوش میانی که پیامهای صوتی را از پرده گوش به پنجره بیضی شکل منتقل می‌کنند. آنها به نامهای چکشی (malleus)، سندان (incus) و رکابی (stapes) شناخته می‌شوند.

Otitis (اوتیت یا گوش درد)
یک واژه وسیع برای التهاب گوش.

Otitis Media (OM) (اوتیت میانی)
یک عفونت گوش میانی. کودکانی که عفونت مکرر در گوش میانی دارند ممکن است کم و زیاد شدن شنوایی تجربه کنند و ممکن است در خطر تاخیر در تکامل گفتار و زبان باشند.

Otoacoustic Emissions (OAE) (انتشارات اتواکوستیک)
یک آزمایش شنوایی که در آن میکروفونی در کانال گوش گذاشته می‌شود تا امواج صدا را که در حلزون گوش در اثر واکنش به کلیک و تون برست ایجاد می‌شود اندازه گیری کند.

I

Impression (نشان گذاری)
قالب گیری از خطوط داخل گوش بیرونی که از آن یک قالب گوش (برای دستگاههای BTE) یا پوسته سفارشی (برای دستگاههای ITE، ITC و CIC) ساخته می‌شود. نقش‌ها معمولاً با استفاده از سیلیکون یا مواد نرم برای فرو کردن در کانال گوش ساخته می‌شوند.

L

Lip read (لب خوانی)
فهمیدن گفتار با از نزدیک نگاه کردن به لبهای سخنگو. حالا اغلب به نام گفتار خوانی شناخته می‌شود چون حالات چهره و حرکات بخشی از ارتباطند.

M

Microtia (گوش کوچک)
رشد غیر طبیعی گوش بیرونی. شدت آن از تغییرات کوچکی در شکل گوش تا تفاوتی در شکل گوش تا عدم وجود مطلق گوش بیرونی فرق می‌کند.

Mixed hearing loss (اختلال شنوایی مخلوط)
یکی از سه نوع اختلال شنوایی (اختلال شنوایی را ببینید).

Hearing loss, sensorineural

(اختلال شنوایی، حسی-عصبی)
نوعی اختلال شنوایی که در اثر آسیب به حلزون گوش پیش می‌آید. آسیب حسی-عصبی معمولاً تغییر ناپذیر است.

Hertz (Hz) (هرتز)

در آزمایش شنوایی، Hz (هرتز) برای نشان دادن اوج یا فرکانس صدا به کار برده می‌شود. یک صدای ۲۵۰ هرتزی خیلی فرکانس پایینی دارد و فرکانس یک صدای ۸۰۰۰ هرتزی خیلی بالا است.

Hearing screening

(غربالگری شنوایی)

غربالگری شنوایی مشخص می‌کند که کودکی نیاز به آزمایش بیشتر دارد یا نه. اما یک آزمایش غربالگری هرگز نمی‌تواند ۱۰۰٪ دقیق باشد و بعضی وقتها ممکن است هشدار اشتباه بدهد یا مشکلی را پیدا نکند. آزمایش غربالگری مثل یک سنجش تشخیصی نیست که شنوایی را کامل تر ارزیابی می‌کند. اگر در غربالگری شنوایی مشکلی وجود داشته باشد، معمولاً غربالگری تکرار می‌شود. در صورت لزوم، بعد از آزمایش غربالگری دوم ممکن است کودک برای ارزیابی شنوایی شناسی تشخیصی ارجاع شود.

S

**Statewide Infant Screening-
Hearing (SWIS-H) (غربالگری**

اطفال در سراسر ایالت - شنوایی)
برنامه‌ای که توسط آن غربالگری شنوایی در چند روز اول بعد از تولد به همه نوزادانی که در نیو سات ویلز متولد می‌شوند عرضه می‌شود.

Severe deafness (ناشنوایی شدید)
سطحی از ناشنوایی که در آن سمعک مورد لزوم خواهد بود.

Sign language (زبان اشاره)
زبانی است که از حرکات دست برای ارتباط استفاده می‌کند. زبان اشاره می‌تواند شامل اشارات و هجا با انگشت باشد. جامعه ناشنوایان استرالیا از Auslan استفاده می‌کند.

Stethoclip (استتوکلیپ)
وسیله‌ای که اجازه می‌دهد یک شخص شنوا به یک سمعک گوش کند تا مطمئن شود که کار می‌کند.

T

Tympanic membrane (پرده صماخ)
Ear drum (پرده گوش) را ببینید.

U

Unilateral hearing loss (اختلال شنوایی یکطرفه)
اختلال شنوایی فقط در یک گوش.

P

Perforated eardrum (پرده گوش سوراخ شده)
پرده گوش که در اثر حادثه یا بیماری پاره شده است.

Pinna (لاله گوش)
قسمتی از گوش که در پهلو سر دیده می‌شود.

Profound deafness (ناشنوایی عمیق)
اختلال خیلی شدید شنوایی که در مرز ناشنوایی کامل است.

Pure tone (صدای خالص)
یک سیگنال مداوم صدا با یک فرکانس ثابت که اغلب در آزمایشات ابتدایی غربالگری شنوایی از آن استفاده می‌شود.

R

Risk factor (عامل ریسک)
عاملی که ممکن است احتمال اینکه نوزادی با اختلال شنوایی متولد شود یا بعداً دچار آن شود را بیشتر کند. عوامل ریسک ممکن است از جمله شامل سابقه خانوادگی اختلال شنوایی، مننژیت، عفونت مادرزادی، کم وزنی در تولد باشد.

سپاسگزاری ها

گروه کار مجموعه اطلاعاتی والدین SWIS-H (بازبینی ۲۰۱۴)

مدیر شنوایی، شبکه بیمارستان کودکان سیدنی (زندویک)	دکتر مانیکا ویلکینسون
رئیس بخش شنوایی شناسی، شبکه بیمارستان کودکان سیدنی (وست مید)	خانم رز داگلاس
رئیس، کودکان ناشنوای استرالیا	خانم ان پورتر
کلایدوسکوپ، بیمارستان کودکان جان هانتز	خانم ملانی داوولینگ
مددکار اجتماعی، خدمات پشتیبانی شنوایی، شبکه بیمارستان کودکان سیدنی (زندویک)	دکتر نورم کلک
مددکار اجتماعی SWIS-H، شبکه بیمارستان کودکان سیدنی (وست مید)	خانم دیپالی ترک رو
رئیس بخش، مرکز شنوایی شناسی جیم پاتریک، انستیتوی سلطنتی کودکان کر و کور	خانم جنل کوک
مددکار اجتماعی SWIS-H / هماهنگ کننده کلینیک شنوایی نوزادان، بیمارستان کودکان جان هانتز	خانم جو اولیور
پزشک متخصص کودکان جامعه، رئیس بخش، مرکز ناشنوایی	دکتر الیزابت پیدون

شنوایی شناسان شبکه بیمارستان کودکان سیدنی (زندویک و وست مید) و بیمارستان کودکان جان هانتز

ما از همکاران نشریه اولیه ۲۰۰۷ نیز سپاسگزاری می‌کنیم:

دبورا فرند، اندرو گیل، جنی هیوات، پت ماتون، لی-ارین ردفورد، سو رینر، دیوید استارت، مانیکا سامرز، هیدی تیلور و مارلین سمفیر.

